

UTRIP OBČINE
LUKOVICA

Rokovnjač

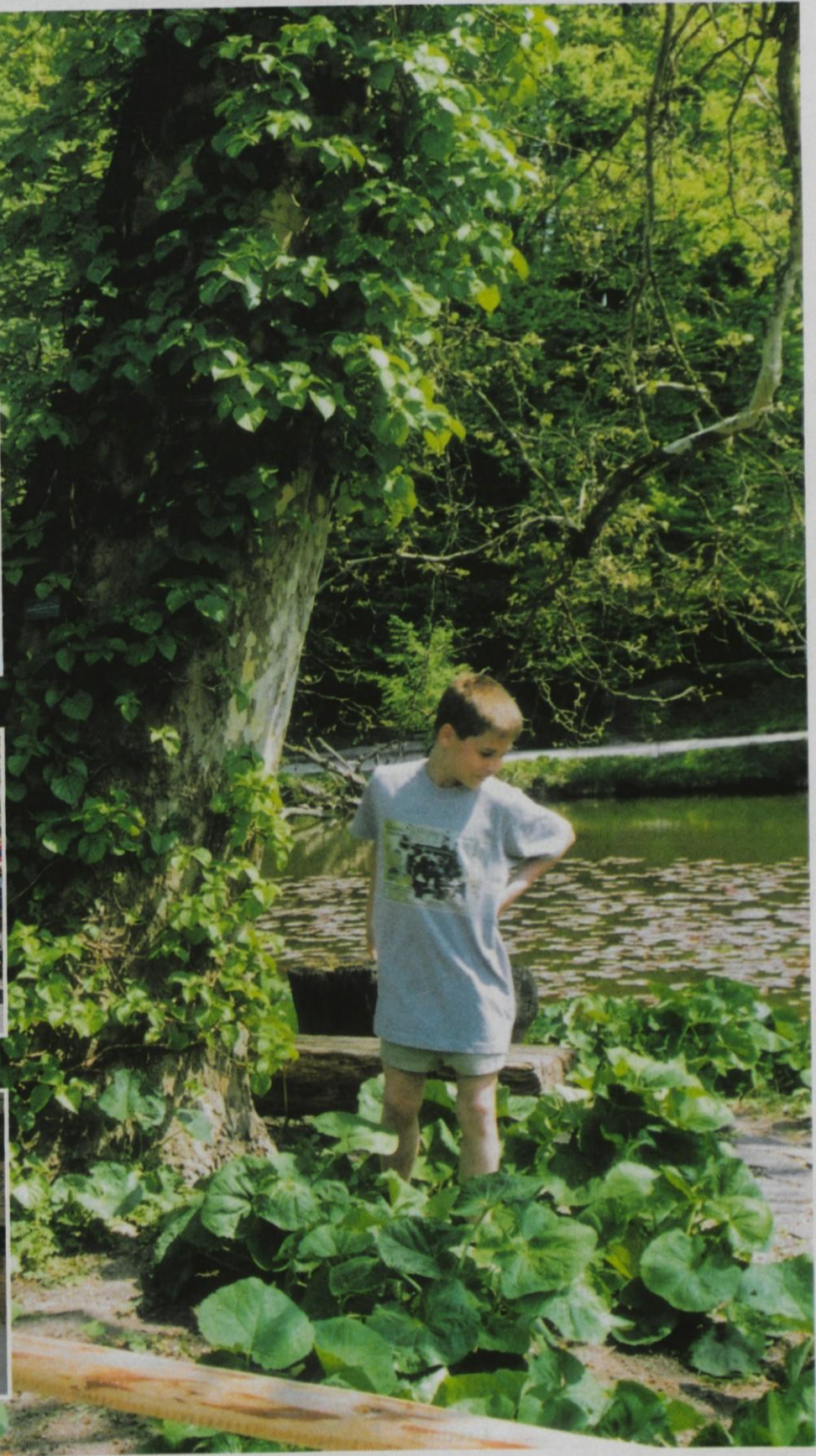
INFORMATIVNO
ZABAVNI
ČASOPIS

Letnik 2 - št. 5

Veliki traven (maj) 2000

IZDAJA OBČINA LUKOVICA v nakladi 1550 izvodov.

ROKOVNJAČ IN MI

Ne morem se ravno pohvaliti, da sem opravil vse delo, ki je čakalo name ta mesec. Kar nekaj aktualnih zadev bo moralo počakati na naslednjo številko, za kar se prizadetim opravičujem. Bolezen mi je preprečila storiti več. Sicer pa člankov ne manjka, le tematsko so še vedno preskromni. Prejeli smo dva članka s fotografijami iz birmanskih slovesnosti. V uredniškem odboru smo bili mnenja, da bi objavila le dveh od skupno petih ne vplivala pozitivno na ostale birmance. Zato tukaj prav vsem le čestitamo ob tem dogodku. Pokritost terena z dopisniki je še vedno problem, zato vas ponovno prosim, da čimveč pišete. Vsi, ki bi želeli stalno sodelovati, pa svoj naslov sporočite v uredništvo. Za mlajše dopisnike pa bomo organizirali poletni tečaj. Prijavili se bodo lahko v šoli ali pa tudi v uredništvu. Za člane uredniškega odbora in dopisnike smo priskrbeli izkaznice, tako bo v bodoče bolj razvidno, kdo dela za Rokovnjača. Horoskop vas ni navdušil, zato ga opuščamo. Tudi nagradna igra Gremo v kino nima ravno veliko privržencev. V kolikor ne bo večjega zanimanja, bomo ta prostor namenili resnejšim temam. Vse drugače pa je s križanko. Nekateri sicer niste vedeli, vendar vas sedaj opozarjamo, da je potrebno rešiti celotno in tako rešitev poslati, in ne samo geslo. V prvi je bilo res nekaj napak pri sestavljanju in tisku, vendar je bila druga napisana povsem pravilno, na škodo neke reševalke, ki bi bila sicer nagrajena, pa žal ni pravilno rešila. Leteči reporter, kamor spadajo vsi prispevki s fotografijami in kratkim tekstom, pa je simpatičen marsikomu, saj je prispevkov vedno več. Povedati je treba, da je tudi to vaša rubrika, in vanjo lahko prispevate vsi. Pridržujemo pa si pravico prilagoditve komentarja. Tokrat ni prispevka o delu občinske uprave, vendar ne zaradi nedela, marveč zaradi prezaoplenosti. Tudi komunalni obrat se zelo aktivno ukvarja z manjšimi popravili cest, kanalov in drugimi podobnimi storitvami na področju vse občine. Izvedeli smo tudi, da gradnje izvoza iz kamnoloma Lukovica zaenkrat še ne bo, ker upravna enota v Domžalah ne izda soglasja h gradnji. Menda nadvoz je v prostorskem planu, izvoz pa ne! Soglasja nadrejenih ministrstev pa verjetno ni potrebno upoštevati, če so bila izdana s figo v žepu. Krajani pridno pišejo zahteve za odškodnino, ki pa niso ravno vsi v skladu z dejansko škodo. Pa o tem več kdaj drugič, ko bomo pridobili uradne informacije.

Pomlad je že prestopila polovico svojega obdobja in to boste spoznali iz vsebine današnjega Rokovnjača. Bliža se Dan državnosti, ki ga bomo tokrat proslavili na Prevojah. Kaj več o tem naslednjič.

Na koncu se še enkrat opravičujem vsem, ki jim iz zdravstvenih razlogov nisem mogel izpolniti obljube. Verjemite, da bom to storil takoj, ko bo mogoče. Vsem lep majski pozdrav!

Urednik

OBVESTILO

Vse občane obveščamo, da bo Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o., opravilo odvoz nevarnih odpadkov dne 31. 5. 2000.

Med nevarne odpadke sodijo: embalaže škropiv, olj in barv, lakov, lepil, strupov, kozmetičnih izdelkov, odpadne kemikalije, zdravila, škropiva, akumulatorji, baterije, odpadni avtoplašči in podobno.

Začetek akcije bo ob 14.00 uri na Trojanah pred trgovina Atrans. Akcija se bo nadaljevala po naslednjem urniku:

- ob 15.30 uri v Blagovici pri pošti,

- ob 17.00 uri v Krašnji pri trgovini,

- ob 18.00 uri v Lukovici pred stavbo občine,

- ob 19.30 uri v Šentvidu pred objektom krajevne skupnosti.

Prosimo, da vse nevarne odpadke dostavite na dan odvoza na navedene lokacije.

Počistimo za seboj, da bo naše okolje čisto in zdravo tudi za prihodnje rodove!

Občinska uprava
Oddelek za komunalno

ZAHVALA

Zahvaljujemo se mešanemu pevskemu zboru Šentviški zvon in predsedniku g. Darku Stupici za nadvse uspešno organizacijo 2. revije zborov Šentvidov Slovenije, ki je potekala 15. aprila 2000 v RC Urbanija v Lukovici.

S takšno prireditvijo ste dokazali, da pesem ne pozna meja in da v naši dolini živijo dobri ljudje, ki jim je pesem položena v zibelko. Ime Občine Lukovica ste ponesli v širši slovenski prostor in tako stkali nove niti vsestranskega druženja in povezovanja.

Prisrčna hvala!

Župan
Anastazij Živko Burja

Uradne ure

Krajevne skupnosti Lukovica
ob ponedeljkih
od 17.00 do 19.00 ure.

OBVESTILO

Vpis v 1. razred osnovne šole za šolsko leto 2001/2002 bo potekal:

• na Brdu v petek, 2. 6. 2000 od 8.00 do 12.00 ure

v soboto, 3. 6. 2000 od 8.00 do 12.00 ure

• v Blagovici v sredo, 31. 5. 2000 od 15.00 do 18.00 ure

• v Krašnji v sredo, 31. 5. 2000 od 15.00 do 17.00 ure

Vpis je obvezen za otroke, ki so rojeni v obdobju od 1. 3. 1994 do 28. 2. 1995.

Pogojno pa za otroke, rojene od 1. 3. 1995 do 31. 8. 1995.

Otroci, ki v tem šolskem letu obiskujejo pripravo na šolo, so že vpisani v 1. razred in ponoven vpis ni potreben.

OBJAVA LETOVANJA

Območno združenje Rdečega križa Domžale bo v mesecu juliju organiziralo letovanje za 100 otrok v dveh desetdnevnikih izmenah na Debelem rtiču (starostna meja je od 1. do 7. razreda osnovne šole). Pravico do prvih prijav imajo osnovne šole po razrezu, pozneje so možne individualne prijave.

Cena desetdnevnega letovanja je 26.100,00 SIT na tri odložena plačila (čeki ali položnice). Prijave so v pisarni RK na Ljubljanski 34 (nasproti Agro puba ali na dvorišču radia HIT). Informacije na telefon 724 12 46.

I. izmena od 7. julija do 17. julija

II. izmena od 17. julija do 27. julija

Uredniški odbor:

Člani: Maja Smrkolj, Monika Mohar, Joško Jakopič, Vinko Jeras, Iztok Obreza

Tehnični urednik: Božo Stupica

Glavni in odgovorni urednik: Vili Golob

Lektor: Ivica Ogorevc

Rokovnjač izhaja

v nakladi 1550 izvodov, prejema ga vsa gospodinjstva na dom.

Naslov: Lukovica 46

1225 Lukovica

Tisk: Kočevski tisk

Na podlagi 12. člena Odloka o priznanjih in nagradah Občine Lukovica in o priznanjih župana Občine Lukovica (Uradni vestnik Občine Lukovica, št. 4/98) Komisija za priznanja in odlikovanja objavlja

Javni razpis za zbiranje predlogov za podelitev občinskih priznanj in nagrad v letu 2000

1. Priznanja Občine Lukovica v letu 2000 so:

- častni občan Občine Lukovica

2. Priznanja Občine Lukovica se podeljujejo za dosežke, ki so prispevali k boljšemu življenju občanov in imajo pomen za razvoj in ugled občine na gospodarskem, kulturnem, znanstvenem, vzgojno-izobraževalnem, športnem, naravovarstvenem področju in na drugih področjih.

3. Priznanja se lahko podelijo: posameznikom, skupinam, organizacijam in skupnostim, podjetjem, društvom, zavodom in drugim pravnim osebam.

4. Predlog za podelitev priznanj Občine Lukovica lahko podajo posamezniki, politične stranke, podjetja, društva ter druge organizacije in skupnosti.

5. Predlog za podelitev priznanja mora biti podan v pisni obliki ter mora vsebovati:

- podatke o predlagatelju
- vrsto predlaganega priznanja
- podatke o predlaganem prejemniku priznanja
- obrazložitev k predlogu
- dokumente, ki potrjujejo dejstva v obrazložitvi

6. Rok za vložitev predlogov je 30. 6. 2000.

Svoje predloge pošljite na naslov: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica s pripisom »javni razpis za podelitev priznanj Občine Lukovica«.

Predsednik
Komisije za priznanja
in odlikovanja:
Ciril Smrkolj, l.r.

Zahvaljujem se Lovski družini Lukovica, Športnemu društvu Zlato Polje in vsem posameznikom za uspešno izpeljano akcijo spomladanskega čiščenja gozdov in ostalih zelenih površin. Gesli "Gozd ni koš za smeti" in "Naša dežela - lepa in gostoljubna" naj postaneta vodilo vsem občanom občine Lukovica.

župan Anastazij Živko Burja

HUMORISTI MED GRADITELJI

Ob gradnji avtoceste je potrebno storiti še marsikaj, da bi cesta čim manj motila življenje ljudi ob njej. Tako so se graditelji lotili tudi ureditve struge potoka Radomlje.

Zavest, da je potrebno čim bolj zaščititi naše vode, je načrtovalce in izvajalce popolnoma prevzela. Poglobili so strugo in brežine obložili s skalami, tako da so res lepo strme in gladke. Voda lahko naraste tudi za pet metrov, pa vseeno ne bo prestopila bregov. Tudi za ribe je poskrbljeno, vsaj za kapitalne, saj dostopa do vode ni videti nikjer, tako da so povsem varne pred trofejnimi ribiči. Gasilci bodo v bodoče odvisni le od vode iz hidrantov, kadar ne bo pomanjkanja, saj so graditelji poskrbeli za nepristopnost k edinemu vodotoku, ki je primeren za črpanje vode. Radomlja bo torej mirno tekla naprej. Morda se bodo razburjali zavarovalničarji, zaradi večjih škod ob požarih.

Prebivalci in obiskovalci teh krajev pa bomo uživali ob sprehodih po urejenih brežinah v zavesti, da so nam graditelji, verjetno za šalo, ohranili vodo in ribji zarod za bodoče rodove.

V. G.

Društvo podeželske mladine
Blagovica

prireja

kmečke igre ljubljanske
regije

ki bodo 17. junija ob 16. uri
na nogometnem igrišču
v Blagovici.

Šestčlanske ekipe (dve tekmoval-
ki) se morajo prijaviti najkasneje
do 10. junija pri Branetu
(tel.: 041 591 379) in Alešu
(tel.: 041 560 871).

Prijavnina znaša 5.000 SIT.

Po končanih igrah bomo po-
skrbeli za dobro hrano in pijačo
ter tudi glasbe in dobrega
vzdušja ne bo manjkalo.

V primeru slabega vremena bo
prireditev 25. junija.

Vabljeni k ogledu zanimivih
kmečkih iger.

Pogovori o Čebelarstvu so se pričeli

ALI SE ČEBELARSKA SRAMOTA POSLAVLJA?

Ob koncu aprila se je v Lukovici pojavila skupina ljudi s Čebelarstva zveze Slovenije. Iniciativni odbor za dokončanje izgradnje Čebelarskega centra Slovenije. Vodi ga gospod Vlado Pušnik iz Maribora. S svojimi kolegi je pripravil idejni projekt ureditve centra. Seveda pa bo vse odvisno od glavnega odbora in skupščine, ki bo v maju. Po zamisli odbora

naj bi se sem preselila Čebelarstva zveza Slovenije. Uredili bi dve predavalnici, trgovino s čebelarskimi pripomočki in izdelki iz medu, manjši bife, vrt s čebeljniki in medonosnimi rastlinami in še hišniško stanovanje. Upam, da bodo na zvezi imeli dovolj poslušnosti za njihove ideje, saj bi na ta način Lukovico rešili problematičnega objekta in polepšali izgled Brda. Kako uspešni bodo, bomo kmalu izvedeli.

V. G.

GOSTINSKO PODJETJE TROJANE

Kadar danes pomisliš na krofe, se spomniš stare Konjskove gostilne. Vedno sveži krofi so še danes nekakšen zaščitni znak Gostinskega podjetja Trojane. Še vedno jih izdelujejo ročno, prav tako kot včasih. Sicer pa, pojdemo lepo po vrsti.

V sobotnem dopoldnevu sem prispel do gostišča. Parkirišče ob njem je bilo nabitno polno. Le spodaj, pod škarpo je bilo še nekaj prostora. Postal sem med ljudmi, ki so prihajali in odhajali.

»Čuj, saj ne bomo tu čakali«, pravi zagorela turistka, verjetno doma iz Maribora. »Kar vstopite,« pravi gost, ki je ravno odhajal. »Hitreje ne boste postreženi nikjer!« Kar zrastel sem ob tej pohvali. Nisem sicer delavec v tem gostišču, pa vendar sem bil ponosen, ker je to gostišče tu, tako rekoč naše. Nekaj minut sem opazoval dolgo vrsto pred prodajalno krofov. Nikakor se ni hotela skrajšati, pa vendar ni nihče čakal pet minut, da je dobil željeno dobroto. Saj veste, poleg krofov so tu še torte, kremne rezine, pa jabolčni zavitki... Vse preveč skomin za preobilnega človeka, kot sem jaz. Šel sem na teraso. Zagorela turistka in njena družba se je predajala prehranjevalskim užitek. Sedel sem blizu. Iz slučajnih pripomb sem izvedel, da je »tu tak super«, da se morajo vedno tu ustaviti. Nek nemški turist je izjavil, da se redno ustavi na Trojanah, vseh dvanajst let, odkar je bil prvič tukaj. »Čisto, hitro in kvalitetno, kot bi bil doma«, je pribil. Natakarike in natakariji tu res nimajo počitka. Neprestano so v gibanju in človek kar ne more verjeti, da ob tem ne izgubijo niti kančka svoje ustrežljivosti in prijaznosti. Tako predan užitek prijetnega ambienta pričakam svojega sogovornika, direktorja Gostinskega podjetja Trojane gospoda Gasiorja.

Kar malce negotov sem na začetku najinega pogovora, a me njegova neposrednost takoj razoroži. Poprosim ga, naj mi pove o delu podjetja do sedaj.

»Smo podjetje na prepihu. Odvisni smo predvsem od prehodnih gostov. Zato je poslovanje težavnejše, kot je videti na prvi pogled. Včasih moramo poklicati delavce na delo, čeprav bi morali biti prosti, spet

Direktor Bojan Gasior: Oprostite, delo kliče

drugič morajo domov, ker je gostov manj kot smo pričakovali, ampak tako je. Smo pač gostinci in moramo storiti vse, da je naš gost zadovoljen. Zavedamo se, da zadovoljen gost pomeni poslovni uspeh. Zaposlujejo okoli 130 ljudi. Vsi moramo biti pripravljeni prijeti za vsako delo, ne glede na naloge, ki jih opravljamo sicer. Izjem pri tem ni. Obnovili smo stari del gostišča, pa tudi v novem je bilo potrebno kaj postoriti. Vse delamo z lastnimi sredstvi, zato jih je

treba tudi ustvariti. Pri lastninjenju smo dosegli preko 70 odstotkov lastnega deleža. Vse delnice, ki so naprodaj, odkupijo naši delavci. Tako imamo preko šestdeset delničarjev med zaposlenimi. Skrbimo tudi za urejenost medsebojnih odnosov. Ohranjanje dostojanstva delavca vedno pripomore k poslovnemu uspehu. Osební dohodki so nekaj nad povprečjem v stroki. Tudi nezadovoljneži se najdejo, vendar jih je malo, pa še ti so zvečine slabši delavci. Na majski skupščini se bomo dogovorili za izplačilo dividend. Doprinos bo okoli deset odstotkov. Le Garni hotel nam še vedno prinaša izgubo. Sicer pa skrbimo, da vedno postrežemo s svežo naravno hrano. Uspešni smo, vendar si ne privoščimo počitka. Skrb za obnovo in razvoj je ena od osnov uspešnega poslovanja.

Opraviči se za trenutek, pobere zavojček, ki je padel gostji iz torbice in ji ga izroči. Nič direktorsko, ampak usluga galantnega gospoda. Kakšni so vaši načrti, kako naprej, ga povprašam.

»V letošnjem letu moramo obnoviti Garni hotel in mu dodati novo vsebino. Uredili bomo konferenčno dvorano in restavracijo. Pod sedanjo teraso bomo uredili novo, letno, ta pa bo služila kot zimski vrt. Seveda se pripravljamo tudi na gradnjo dveh restavracij ob bodoči avtocesti nasproti Lukovice. Ena bo stala ob Petrolovi, druga pa ob Istrabenzovi črpalki. Program obeh bo vseboval ponudbo kompletnega kosila, pakiranega za v avto. Cena bo verjetno pod 900 tolarji. Investicija bo velika, vendar

Krofe delamo na stari način

Prenovljena Konjskova gostilna

imamo že šestdeset odstotno pokrito z lastnimi sredstvi. Spremenili bomo tudi ponudbo v tukajšnjem gostišču, saj bo z avtocesto postalo dostopnejše tudi za poslovna srečanja. Ob odprtju novih restavracij bomo zaposlili okoli trideset novih delavcev. Strokovni kader bomo poizkušali poiskati v bližnjih krajih. Načrtov je veliko in vedno se porajajo novi. Uresničevali jih bomo strpno in vztrajno s skupnimi močmi. Kolektiv, kakršen je naš, je zmožen velikih uspehov.

Za daljši pogovor ni bilo časa. Gospod Gasior, direktor podjetja, po potrebi tudi natakari, me je pospremil še na kratek ogled. Njegov čas je namenjen delu, in to mu gre šteti v čast. Pomislil sem, kako malo takšnih ljudi je na vodilnih mestih in povsem napačni se dostikrat presedajo s stolčka na stoček, podjetja pa gredo v stečaj in delavci na cesto. Dobro je, da obstajajo tudi izjemni ljudje z izjemnim kolektivom. Ponosen sem, da sem enega spoznal.

NA GOLČAJU ŽE LAHKO OBČUDUJEMO RESTAVRIRAN KASETNI STROP

Že dolga leta je običaj, da v maju, mesecu šmarnične pobožnosti, potekajo svete maše ob nedeljah tudi v golčajski cerkvi Sv. Neže. Letos pa je bila prva nedelja v mesecu na Golčaju prav posebna. Prvič so lahko verniki občudovali čudovit obnovljen kasetni strop iz konca 2. polovice 18. stoletja, ki predstavlja ogromno kulturno bogastvo, ne samo za našo občino, ampak tudi za celo državo, poleg tega pa je tokrat maševal ljubljanski škof Alojzij Uran, ki je ta dan birmoval v Blagovici in Šentožboltu.

Lani odkriti strop z obrobami v rdeči in modri barvi je bil po besedah restavratorjev ob odkritju v kar dobrem stanju, izvrstno delo pa so opravili tudi oni, saj se sploh ne opazi razlika med novo in prvotno poslikavo. Pri maši je blagovški župnik, gospod Jože Vrtovšek na kratko opisal potek obnove stropa in cerkve v celoti in pohvalil delo Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine iz Kranja, saj ta že vseskozi zelo zavzeto sodeluje pri obnovi cerkve in povedal, da je tokrat precejšen del sredstev prispevalo Ministrstvo za kulturo. Restavracija stropa je potekala predvsem v aprilu in je zahtevala precej časa, saj je bil to zelo zahteven proces, kar dokazuje že podatek, da so v zadnji fazi za pritrditev kasetnega posli-

kanega stropa na zgornji slepi strop porabili kar 3000 vijakov.

Mala gotska cerkev na Golčaju bo v celoti prenovljena do konca avgusta, ko bodo na prvotno mesto namestili tudi oltarja Sv. Erazma in Sv. Neže, zatem bo 2. septembra slovesnost ob obnovi, ki se je bo udeležil tudi slovenski metropolit in nadškof dr. Franc Rode. Sredi septembra pa bodo na Golčaju potekali tudi Evropski dnevi kulture, kar kaže na pomen in vrednost obnovljenih kulturnih in verskih spomenikov na Golčaju, ki nista velika samo v slovenskem, temveč tudi v evropskem merilu.

Svoje veselje nad prenovitvenimi deli na Golčaju je z nami delil tudi škof Uran, ki je povedal, da je ponosen, da je golčajska cerkev vključena v množico 2860-tih cerkva, kolikor jih je na naših tleh in da je tudi tipičen primer značilne slovenske pokrajine, ki jo zaznamuje cerkev, spojena z zemljo. Izrazil je upanje, da bo tudi v prihodnje dovolj sredstev in razumevanja za obnovo, saj domnevajo, da je bila na tem kraju že praprščanska nasledbina, podobna kot na Ajdni nad Žirovnico.

S škofom sem spregovorila tudi o zakramentu svete birme, ki ga je ta dan podeljeval, in ob tem je povedal, da ima občutek, da birma slovenske-

mu človeku še vedno veliko pomeni in da imajo do tega zakramenta pozitiven odnos tudi tisti, ki s cerkvijo niso tako trdno povezani, da bi vanjo prihajali vsako nedeljo. Povedal je, da mladi na pragu odrasčanja potrebujejo oporo, da prebrodijo to težko obdobje, ki je polno raznih zank, v katere se lahko ujamejo in ki jim jo morajo skupaj nuditi starši, šola, Cerkev, država in mediji. Po njegovem je v ozadju vseh kriz mladega sodobnega človeka, kriza vere - duhovnosti in le če se bo področje duhovnosti zavestno bolj krepilo v človeku, bodo ljudje lahko in z veseljem živeli z odgovornostjo.

Škof se je spominjal tudi duhovnika Antona Smrkolja, ki je vse do svoje smrti maševal v ljubljanski stolnici in ki je bil rojen v Šentožboltu, saj je bil njegov kaplan v letih od 1970 do 1973, in za katerega pravi, da mu je dal ogromno, tudi kot človek, ki stalno išče in si prizadeva za kaj novega ter zna mladega človeka vzpodbuditi, da tudi on začne živeti na ta način.

Golčajska cerkev tako postaja naš velik ponos, saj se verniki vse pogosteje srečujejo v njej in ob njej in jo tako kot vsa leta tudi v letošnjem maju v izredno velikem številu obiskujejo.

Na podlagi 8. člena Pravilnika o dodeljevanju posojil in sofinanciranju obresti iz sredstev občinskega proračuna za razvoj kmetijstva v Občini Lukovica (Uradni vestnik Občine Lukovica, št. 4/97) Občina Lukovica objavlja

SKLEP

O RAZPISU POSOJILA ZA POSPEŠEVANJE RAZVOJA KMETIJSTVA V OBČINI LUKOVICA

1. člen

Razpisana vsota posojila znaša 25.000.000,00 SIT

2. člen

Posojilo se dodeljuje:

- za izgradnjo in adaptacijo kmetijskih proizvodnih in pomožnih objektov;
- za izgradnjo in adaptacijo prostorov za dopolnilno dejavnost na kmetijah;
- za nakup opreme, ki se vgrajuje v kmetijske proizvodne objekte ali za dopolnilno dejavnost na kmetijah;
- za nakup opreme za namakanje in odvodnjavanje;
- za nakup kmetijskih zemljišč in gozdnih zemljišč.
- za nakup plemenskih živali in živali za nadaljnjo rejo

3. člen

Za posojilo lahko zaprosijo kmetje, lastniki kmetij na območju Občine Lukovica, če ima vsaj en družinski član status kmeta in investirajo na osnovi usmeritveno-razvojnega programa, ki ga je izdelal kmetijski svetovalec. Kraj investicije mora biti na območju Občine Lukovica.

4. člen

Posojila se prvenstveno dodeljujejo prosilcem:

- ki bodo lahko z dodeljenimi sredstvi dokončali investicijo,
- prosilcem, ki posojila iz občinskega proračuna še niso prejeli,
- prosilcem s področij, kjer so težji obdelovalni pogoji,
- kmetom, ki jim je kmetijska dejavnost edini vir dohodka.

Prosilci iz 1. odstavka imajo prednost pri dodelitvi posojila, če imajo izpolnjene vse obveznosti do Občine Lukovica (sofinanciranje izgradnje infrastrukture, soglasja...)

5. člen

Letna obrestna mera je TOM +1 %, najmanjši znesek posojila pa 500.000,00 SIT. Skupna doba vračanja posojila

znaša 5 let, z možnostjo enoletnega moratorija. Posojilojemalec prične vračati posojilo v skladu s pogoji iz posojilne pogodbe, ki jo sklene z banko.

6. člen

Posojilojemalcu se odvzame možnost koriščenja posojila, če v roku 6 mesecev od prejema sklepa o dodelitvi posojila tega ne izrabi.

7. člen

Prosilci vložijo vlogo za posojilo v zaprti kuverti skupaj z zahtevano dokumentacijo do 23. junija 2000, na naslov: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica, z oznako "posojila za kmetijstvo".

Vloga za posojilo mora obvezno vsebovati ime, priimek in naslov prosilca, opis in predračunsko vrednost investicije, višino zaprošenega posojila z navedbo lastnega deleža, rok zaključitve investicije.

8. člen

Vlogi za posojilo mora biti predložena naslednja dokumentacija:

- posestni list za celotno posestvo;
- potrdilo o plačilu vseh zapadlih davkov in prispevkov;
- izkaz, da ima vsaj en družinski član status kmeta;
- usmeritveno razvojni program kmetije;
- gradbeno dovoljenje oziroma potrdilo o priglasitvi del;
- predračun za gradbena dela, nakup opreme ali strojev;
- overjena kupoprodajna pogodba ali predpogodba za nakup kmetijskih ali gozdnih zemljišč; oziroma plemenskih živali in živali za nadaljnjo rejo
- poročilo oziroma ocena kmetijskega svetovalca o izvršenih in še potrebnih vlaganjih za dokončanje investicije.
- potrdilo o obsegu sodelovanja s Kmetijsko zadrugo v letu 1999

9. člen

Nepopolne in nepravčasno vložene prošnje ne bomo upoštevali.

10. člen

Odbor za gospodarstvo, obrt, kmetijstvo in turizem bo najkasneje v 30 dneh od dneva poteka roka za vložitev vlog sprejel sklep o dodelitvi posojil in bo najkasneje v 15 dneh po sprejemu sklepa obvestil vse prosilce o izidu razpisa.

11. člen

Sklepanje in izvajanje posojilnih pogodb izvaja Hranilno kreditna služba Domžale, s katero Občina Lukovica sklepe ustrezno pogodbo.

OBČINA LUKOVICA

Številka: 732/2000

Datum: 8. maj 2000

ŽUPAN

Anastazij Živko Burja, I. r.

Na podlagi 9. člena Pravilnika o dodeljevanju posojil in sofinanciranju obresti iz sredstev občinskega proračuna za razvoj obrti, podjetništva in turizma v Občini Lukovica (Uradni vestnik Občine Lukovica, št. 2/97) Občina Lukovica objavlja

SKLEP

O RAZPISU POSOJILA ZA RAZVOJ OBRTI, PODJETNIŠTVA IN TURIZMA V OBČINI LUKOVICA

1. člen

Razpisana vsota posojila znaša 33.000.000,00 SIT.

2. člen

Posojilo se dodeljuje za naslednje namene:

- nakup, urejanje, opremljanje zemljišč, pridobivanje projektne dokumentacije za gradnjo poslovnih prostorov
- nakup, graditev, prenovo ali adaptacijo poslovnih prostorov
- nakup opreme
- uvajanje nove tehnologije in izdelkov, ki odpravljajo obremenjevanje okolja v skladu z veljavnimi predpisi
- razvoj in pospeševanje turizma

3. člen

Za namene, navedene v 1. členu tega sklepa, se posojilo prednostno dodeljuje prosilcem, ki v večji meri izpolnjujejo naslednje pogoje:

- rešitev samozaposlitve
- odpirajo nova delovna mesta
- dajejo pozitivne ekonomske učinke
- uvajajo sodoben tehnološki in ekološko neoporečen delovni proces, ki je energetsko varčen

dopolnjujejo proizvodne programe ostalega gospodarstva v občini

- so izvozno usmerjeni
- so turistično perspektivni
- gre za deficitarne dejavnosti

Prosilci iz 1. odstavka imajo prednost pri dodelitvi posojila, če imajo izpolnjene vse obveznosti do Občine Lukovica (sofinanciranje izgradnje infrastrukture, soglasja...)

4. člen

Posojilo ali sofinanciranje obresti se lahko dodeli:

- samostojnim podjetnikom
- malim podjetjem v zasebni lasti, ki zaposlujejo do 10 oseb.

Sedež samostojnega podjetnika oziroma podjetja in kraj investicije mora biti na območju Občine Lukovica.

5. člen

Letna obrestna mera je TOM +1 %, najmanjši znesek posojila pa 1.000.000,00 SIT, skupna doba vračanja posojila znaša 4 leta z enoletnim moratorijem odplačevanja. Posojilojemalec prične vra-

čati posojilo v skladu s pogoji iz posojilne pogodbe, ki jo sklene z banko.

6. člen

Posojilojemalca se odvzame možnost koriščenja posojila, če ga v roku 6 mesecev od prejema sklepa o dodelitvi posojila ne izrabi.

7. člen

Prosilci vložijo vlogo za posojilo v zaprti kuverti skupaj z zahtevano dokumentacijo do 23. junija 2000, na naslov: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica, z oznako "kreditni za razvoj malega gospodarstva in turizma". Vloga za posojilo mora obvezno vsebovati ime, priimek in naslov prosilca, opis in predračunsko vrednost investicije, višino zaprosenega posojila z navedbo lastnega deleža, rok zaključitve investicije in predvideno število novozaposlenih delavcev.

8. člen

Vlogi za posojilo mora biti predložena naslednja dokumentacija:

1. dokazilo o registraciji (obratno dovoljenje oziroma sklep o vpisu podjetja v sodni register)

2. dokazilo o plačanih davkih in prispevkih

3. overjena kupoprodajna pogodba (pri nakupu, urejanju in opremljanju zemljišč za gradnjo poslovnih prostorov in pri nakupu poslovnih prostorov)

4. gradbeno dovoljenje oziroma odločba o priglašeni delih, zemljiško-knjižni izpisek ali izjava lastnika oziroma upravljavca poslovnih prostorov, da soglaša z nameravanimi deli in sklenitvijo najemne pogodbe (najemna pogodba mora biti sklenjena najmanj za dobo vračanja posojila)

5. predračun pooblaščenega zastopnika (pri nakupu osnovnih sredstev)

6. samostojni podjetniki, zasebniki in drugi - zaključni račun za zadnji dve leti (odmera oziroma napoved če odmera še ni bila izdana) in bilanca uspeha in bilanca stanja

7. podjetja in družbe - zaključni račun za pretekli dve leti.

9. člen

Nepopolne in nepravočasno vložene vloge se ne bodo upoštevale.

10. člen

Odbor za gospodarstvo, obrt, kmetijstvo in turizem bo najkasneje v 30 dneh od dneva poteka roka za vložitev vlog sprejel sklep o dodelitvi posojil in bo najkasneje v 15 dneh po sprejemu sklepa obvestil vse prosilce o izidu razpisa.

11. člen

Sklepanje in izvajanje posojilnih pogodb izvaja Banka Domžale d.d., Domžale, bančna skupina Nove Ljubljanske banke, s katero Občina Lukovica sklene ustrezno pogodbo.

OBČINA LUKOVICA

Številka: 733/2000

Datum: 8. maj 2000

ZUPAN

Anastazij Živko Burja, l. r.

TEŽAVE ŠENTOŽBOLČANOV Z OSKRBO VODE SE NADALJUJEJO

Prejšnji mesec so se na zahtevo krajanov Šentožbolta in Učaka z njimi sestali predstavniki Družbe za državne ceste, Občine Lukovica in izvajalca pripravljanih del za predor v Šentožboltu, da bi spregovorili o težavah pri oskrbi z vodo, ki jo imajo vaščani zaradi poškodb cevi v času izvajanja pripravljanih del za izgradnjo avtocestnega predora. Družba za državne ceste jim je takrat sicer zagotovila, da bodo poskrbeli za prestavitev obstoječega vodovoda v čimkrajšem možnem času, a že slab teden dni kasneje so njeni predstavniki ob ogledu lokacije vodovoda spremenili svojo obljubo in si postavili kar štirimesečni rok, kar je povzročilo kar nekaj negodovanja na strani vaščanov - ne povsem brez razloga.

Ob tem je sicer treba priznati, da so predstavniki DDC-ja obljubili, da bodo krili stroške dovoza pitne vode ob pomanjkanju vode kot posledici omenjenih poškodb, kar je bilo v začetku maja zopet potrebno, in da bo izvajalec morebitne napake na vodovodu zaradi gradnje predora odpravil v roku 24 ur, a ne moremo se znebiti občutka, da se bosta prestavitev obstoječega vodovoda in izgradnja novega zavlekli prav zaradi teh možnosti.

Na sestanku je bil predstavljen tudi projekt novega vodovoda v Šentožboltu, ki naj bi bil zgrajen v prvi polovici naslednjega leta. Poleg tega je bila predstavljena projektna rešitev ureditve križišča, ki naj bi se ravno tako načrtovala za naslednje leto v skladu s planom občine, čeprav smo dobili občutek, da se Družba za državne ceste nad njo pretirano ne navdušuje, saj je vaščanom večkrat očitala, da prisotni križišče sicer zahtevajo, ko se bo sprožil postopek za pridobivanje zemljišč, pa bo prihajalo do zapletov pri pridobivanju zemljišč v ta namen. Vaščani so ta očitek zavrnili in zagotovili, da postopka za pridobivanje zemljišč ne bodo ovirali, temveč bodo pri njem sodelovali.

Kdaj bo Družba za državne ceste res začela izpolnjevati svoje obljube, pa je zaenkrat še uganka.

M. S.

IZDELAVA IN PRODAJA
PREŠITIH ODEJ

Marinka BEVC s.p.
Imovica 3a, 1225 Lukovica
tel.: 01/723-51-12,
mob.: 0609/620-268

Izdelava in predelava vseh vrst in dimenzij
PREŠITIH ODEJ, NADJOGIJEV, "TUHENJ",
PODVZGLAVNIKOV in PREGRINJAL
iz naravnih materialov (volna, bombaž)

modno ševinarstvo
DRAGAR

moška in ženska obutev
vseh vrst

pon - pet: 8h - 19h
sobota 8h - 13h

KRAJNSKA 35, 1225 LUKOVICA
TEL.: 01/723-43-16

Delovna akcija na Gradišču

DELOVNI GRADIŠČANI

V tretji letošnji številki Rokovnjača smo objavili fotografijo uničenega zidu pri pokopališču gradiške cerkve. Poruščenost ob zidu ni omogočala pričetka sanacije.

V nedeljo, 7. maja, so Gradiščani zavihali rokave. Kar petindvajset se jih je zbralo. Posekali in poruvali so grmovje in počistili smeti. Urejali so tudi okolico cerkve. Poruvane grme so namestili ob rob gozda, da bodo zadrževali kamenje, ki bi se ob sanaciji zidu prožili po hribu. Okolica zidu je sedaj očiščena. Sedaj je potrebno čimprej pričeti z obnovo podpornega zidu. Na vrsti so torej strokovnjaki. Upamo, da bodo kmalu pričeli z delom, saj je zid, ki nima več naravne zaščite, še bolj izpostavljen vremenskim nepravilnostim.

Gradiščani znajo poprijeti za delo. To znajo tudi lukoviški lovci in nekateri šolarji ter člani Športnega društva Zlato Polje. Kaj pa delate drugje, pa še nismo obveščeni. Vsekakor je potrebno za svoj kraj tudi skrbeti.

V. G.

PEREGRINOV SEJEM V LUKOVICI

Turistično in olepševalno društvo Lukovica je zopet organiziralo Peregrinov sejem. Prijetna nakupovalna in zabavna prireditve je očitno všeč mnogim, le več prostora bi potrebovali. Predvsem je opazno pomanjkanje parkirnih prostorov. Organizator se trudi po najboljših močeh in verjamem, da bo ponudba in program z vsakim sejmom

pridobival na pestrosti in kvaliteti. Tako vsaj kaže za sedaj. Rokovnjačem se bodo pridružile še druge zanimivosti in tisti, ki tedaj ne bodo obiskali sejma, bodo za marsikaj prikrajšani. Naj ob tem spomnim, da Turistično in olepševalno društvo Lukovica letos praznuje svojo petdesetletnico delovanja. Ob tem lepem jubileju bodo gotovo še aktivnejši kot sicer. Želimo jim veliko uspeha in iskrene čestitke.

V. G.

TURISTIČNO DRUŠTVO GRADIŠČE

Ob prihajajoči pomladi se v celotni Sloveniji izvajajo najrazličnejše očiščevalne in čistilne akcije za lepo in čisto okolje.

Tako smo v letošnjem letu, kot že prejšnja leta tudi v TD Gradišče organizirali čistilno akcijo naše vasi. Hkrati s čistilno akcijo smo opravili še dozidavo »škarpe« okrog naše vaške brunarice.

Čistilna akcija je bila organizirana v soboto, 15. aprila. Najmlajši so se najprej odpravili pod cerkev Sv. Marjete, kjer so pobirali ostanke sveč in ovonelega cvetja, ki ga nekateri kljub zabojniku še vedno odvržejo pod pokopališče. Kasneje pa so odšli pobirati smeti po vasi in poteh okoli vasi in jih nabrali kar zajeten kup. Razveseljivo pa je, da je teh smeti iz leta v leto manj, saj se moramo vsi zavedati, da smeti v naravi niso v okras, temveč odraz naše kulture.

Medtem ko so otroci pobirali smeti, so odrasli pozidali zid okoli brunarice in še dodatno počistili in oklestili vejevje okoli nje.

Ostanke vej in lesa, ki so ga nabrali v okolici, so kasneje odpeljali na prostor nad brunarico, kjer vsako leto organiziramo kresovanje pred praznikom dela 1. majem.

Na predvečer prvega maja smo se tako vsi lahko povesečili ob prijetnem ognju in kakšno »pametno rekli« ob kozarčku v vaški brunarici.

Ob koncu lahko rečemo, da se v naši vasi vedno kaj zanimivega dogaja, predvsem pa bo spet zanimivo ob zdaj že tradicionalnem srečanju v Gradišču 2000, na katero vas ob tej priložnosti spet povabimo.

Nasvidenje v Gradišču, 23. junija 2000

TD Gradišče

PREDSTAVITEV OBČINE NA RAZSTAVI TULIPANOV ARBORETUM 2000

V nedeljo, 30. aprila, se je na razstavi tulipanov v Arboretumu Volčji Potok predstavila Občina Lukovica. Ves dan so nas na prireditvenem prostoru zastopale članice Skupine za ohranjanje naravne in kulturne dediščine KUD Fran Maselj Podlimbarski iz Krašnje s harmonikašico, ki so predstavile pletenje slamnatih kit, izdelke iz slamnatih kit in domače dobrote.

Popoldne pa se jim je pridružil Turistični krožek OŠ Janka Kersnika z Brda, s predstavitev letošnje glavne teme o krofih, podružnična šola iz Krašnje z zdravilnimi zelišči in podružnična šola iz Blagovice z uspehi pri izdajanju šolskih glasil.

V kulturnem programu se je v novih ličnih uniformah predstavila Godba Lukovica, ki pod vodstvom gospoda Jureta Močilnikarja preseneča z vedno večjim repertoarjem skladb. Moški pevski zbor Lipa s Trojan pa je pod vodstvom go-

spoda Rada Kapusa prepeval narodne pesmi. Vse prisotne je pozdravil podžupan gospod Janko Hrovat, ki je predstavil glavne značilnosti Črnega grabna in perspektive razvoja naše občine.

Po končanem programu smo se vsi prisotni in tudi veliko naključnih sprehajalcev prepričali o pestri gostinski ponudbi, ki jo nudijo gostinci v občini Lukovica.

S svojo ponudbo so se predstavili gostilni Škarja in Gašper s Prevoj, gostilna Rus iz Šentvida, gostilna Bevc, gostišče Furman in Rekreacijski center Urbanija iz Lukovice, gostilna Benkovič iz Blagovice in Gostinsko podjetje Trojane.

Vsem nastopajočim, prisotnim gostincem in vsem, ki ste na kakršen koli način pomagali pri organizaciji prireditve, se v imenu občine in Odbora za gospodarstvo, obrt, kmetijstvo in turizem najlepše zahvaljujem.

Vinko Pirnat

OBČNI ZBOR OBČINSKE GASILSKE ZVEZE

Aprila so se predstavniki gasilskih društev naše doline zbrali na svojem rednem občnem zboru. Prisotni so bili še predstavniki občinskih gasilskih zvez Domžal, Kamnika, Litije, Mengša in Moravč, ter predstavnika CPV in Gasilske zveze Slovenije. Župan Občine Lukovica je obiskal vse občne zборе gasilskih društev, zato seveda tudi tu ni manjkal.

Predsednik zveze, gospod Markovšek, je izčrpno poročal o delu. V zvezi so zaživele vse komisije, pa tudi vodstvo dobro sodeluje z društvi. Finančno poslovanje so posodobili, tako da bo v bodoče vodeno na zvezi tudi za društva. Izobraževalni program teče po načrtu. Vse akcije so potekale hitro in strokovno, zato ni bilo nobenih nesreč. Želeli bi še več sodelovanja mladine in žensk. Premalo je sredstev za posodobitev opreme, kar bi v bodočnosti lahko ogrozilo življenja gasilcev. Izvedena je bila kategorizacija društev. Sedanji nivo bo mogoče obdržati samo s stalnim izobraževanjem in modernizacijo. Sledila so poročila blagajnika, pred-

Občni zbor GZ Lukovica

sednikov komisij in nadzornega odbora. Iz vseh poročil je bilo razvidno, da zveza deluje v skladu z zakonom in v prid društev in občanov. Prav tako je delo zveze ocenil tudi gospod Anastazij Živko Burja. Prisotni gostje so opazili predvsem zgledno sodelovanje z Občino in kvalitetno delo mlade zveze. Predstavniki Gasilske zveze Slovenije se je strinjal s predhodnimi ocenami. Povedal je, da so poizkušali vplivati na zakon o društvih, saj tak kot je, enači vse ne glede na koristnost. Vendar slovenski

zakonodajalci ne želijo upoštevati pripomb gasilcev. Trdijo namreč, da je tako tudi drugod po Evropi in ob tem pozabljajo, da imajo drugod vse drugače urejeno financiranje, več poklicnih gasilcev na prebivalca in seveda manj prostovoljnih. Pa še ti delajo pod povsem drugimi pogoji.

Občni zbor so zaključili ob sproščenem klepetu o zgodah in nezgodah pri svojem delu. Z željo, da bi čim manjkrat zapel rdeči petelin, so se razšli.

V. G.

NOVO! NOVO!

Lasno-negovalni salon NATAŠA.

Kje?

V Domžalah na Ljubljanski 84.

Obiščete nas lahko ženske in moški, poskrbimo pa tudi za vaše malčke.

Torej, če želite urediti svojo pričesko hitro, kvalitetno in ugodno, nas lahko obiščete vsak dan,

**od ponedeljka do petka od 13. do 20. ure
in ob sobotah od 8. do 13. ure.**

Tel.: 01 72-16-299

Se priporočamo!

GASILSKA ZVEZA LUKOVICA
LUKOVICA 46

112

POROČILO GASILSKIH ENOT ZA MESEC APRIL

7. april 2000 ob 9.18 uri -
dimniški požar na stanovanjskem
objektu v Lukovici, požar omejila
enota PGD Lukovica.

Drugih aktivnosti operativnih
enot v tem mesecu, glede na
poročila poveljnikov, ni bilo.

Matjaž Markovšek

MALI ŠENTVIŠKI PEVSKI TABOR V LUKOVICI

V nadihu predprazničnih velikonočnih in majskih praznikov je v naši občini 15. aprila potekal izviren kulturni dogodek, pravi mali tabor slovenskih pevskih zborov, ki delujejo v krajih z imenom Sveti Vid ali Šentvid.

Po lanski prvi reviji zborov Šentvidov Slovenije v Šentvidu pri Grobelnem, je bil letošnji organizator mešani pevski zbor Šentviški zvon in prizorišče Rekreatijski center Urbanija, ki je prevzel prostorsko in pogostitveno oskrbo za okrog 180 pevk in pevcev slovenskih Šentvidov in drugih gostov. Prireditve v takšnem obsegu je seveda težak preizkus v organizacijskem in vsebinskem pomenu in zahteva pomoč in razumevanje širše skupnosti. Najpomembnejše pa je vzdušje, prepričanje v smisel in pomen tovrstne kulture pevskega druženja, ki odpira vrata v širše povezovanje. Tega pa ne manjka predsedniku zbora Darku Stupici, ki je mesece dni živel za ta dogodek in vodil vse idejne in organizacijske niti, od pridobivanja sponzorjev do natanko izdelanega programa bivanja gostov in same prireditve, ki je bila najlepše predstavljena v lični in kvalitetni brošuri, s širšo zgodovinsko kulturno predstavitev naše občine. Dostavljena je bila vsem domovom in je tako prava mala osebna izkaznica kraja in ljudi naše doline. Bila je deležna že mnogih strokovnih pohval.

V Šentvid pri Lukovici so se že v zgodnjih popoldanskih urah pripeljali pevci iz Šentvidov nad Ljubljano, Šentvida pri Grobelnem, Sv. Vida nad Cerknico, Šentvida pri Stični in Šentvida pri Planini. Sprejel jih je predsednik našega zbora Darko Stupica, nato se je odvijal celodnevni program, ki je vključeval: ogled Šentvida in cerkvice njenega zavetnika, skupaj z župnikom gospodom Andrejem Svetetom, spoznavanje bogate zgodovine Brda z vodenim ogledom grajskega kompleksa s Turističnim krožkom Osnovne šole Janka Kersnika, panoramski ogled, predsedniki in zborovodje zborov pa so obiskali še znamenito cerkev Sv. Luka v Sp. Praprečah pod strokovnim vodstvom Andreje Kos. Nazadnje so se vsi pevci zbrali na zbirnem mestu koncerta, v RC Urbanija. Tukaj pa seveda ni šlo brez znamenitega rokovnjaškega golaža, ki ga je pripravilo Turistično društvo Lukovica, ogledali pa smo si tudi pletenje slamnatih kit KD Franc Maselj Podlimbarski oziroma njegove sekcije za ohranjanje kulturne dediščine ter izdelke domačih obrti (čebelarški izdelki čebelarstva društva iz Lukovice in drugo). Tistih nekaj deževnih kapelj, ki so sem pa tja poškrpale živo spomladansko zelenje, ni zmotilo enkratnega vzdušja, ki ga pevske duše znajo ustvarjati, pričarati in oplemenititi. Vse je gladko potekalo, nobena stvar ni zatajila, dan se je nagnil k večeru, za svoj cilj: pevška manifestacija slovenskih Šentvidov, vasic, trgov in najgloblja govornica duše, pesem.

Pevski zbori so se zvrstili pod velikim šotorom, ki je s svojim platnom nekajkrat zadržal aprilski dežek, udeležba je bila polnoštevilčna, kot se za tako predstavitev spodobi. Izvenele so predvsem domače pesmi, zapete resnično iz srca, v pozdrav pomladi novega tisočletja, v pozdrav domovini in Prešernovemu letu in vsem ljudem dobre volje, ki jim je slovenska pesem duhovna hrana. Pesem je na krilih harfe poletela pod nebo, v razkošje nežnega ze-

Člani turističnega krožka so pevcem predstavili BRDO

Za vezni tekst sta skrbela Helena in Vito

lenja in slutnjo nečesa novega, kar se približuje Lepoti. To doživetje so potrjevali poslušalci, ki so se zlili s pevci v en sam zbor. Za konec so združeni šentviški zbori pod vodstvom g. Karla Leskovca zapeli še 3 skupne pesmi, med njimi že kar nekakšno svojo himno, Pa se sliš' od Sv. Vida zvon.

Celotno prireditve pa sta s toplo besedo povezovala v venec Helena Urbanija in Vito Kotnik.

Koncert je na začetku pozdravil župan g. Anastazij Živko Burja in v svojih besedah poudaril pomen kulturnega povezovanja ter svojo osebno naklonjenost pevskim dejavnostim, ki jih tudi sam vedno spremlja.

Prireditve je nadvse uspela. Šentviški zvon je štafeto podal Šentvidu pri Stični, kjer se srečamo naslednjo pomlad, zagotovo spet z novimi idejami. Večja skrb prinaša na koncu večje zadovoljstvo, in to naj greje številne organizatorje, kot najlepša zahvala. Složno smo bili kos organizaciji in danes našo občino prepozna več ljudi, z najlepšimi vtisi. Še se bodo vračali in podrobneje spoznavali naše znamenitosti, ki so prepoznavne in niso skromne. S ponosom smo se predstavili kot občina na pragu novega ravoja in prijaznih, gostoljubnih ljudi. Vse to dokumentira video kasete. Šentviški zvon je praznično pritrkaval z najtanjšim bronom, za ohranjanje slovenske ljudske kulture. In Sveti Vid bo zoril česnje za visoko poletje in navdihnil še druge kraje s svojim imenom za pevsko uglasitev.

Nasvidenje na našem naslednjem srečanju!

Mojca S.

Na koncu so zapeli skupaj

OBMOČNO SREČANJE PIHALNIH ORKESTROV V LUKOVICI

V petek 5. maja je bilo v rekreacijskem centru Urbanija v Lukovici srečanje pihalnih orkestrrov. Sodelovali so orkestri iz Domžal, Kamnika, Mengeša, Moravč in Lukovice.

Zanimiv in pester program so pričeli domači godbeniki. Presenetila nas je kvaliteta izvedbe, pa tudi številčnost orkestra, saj jih je bilo še pred enim letom pol manj. Prvič smo videli tudi gornji del njihove bodoče uniforme. Vse kaže, da bodo rokovnjači. Program

so nadaljevali Mengšani, ki se jim pozna tradicija. Kamničani so navdušili s filmsko glasbo. Moravčani, ki so s svojimi glasbeniki našim pomagali ob prvih nastopih, so sestavili najmanjši orkester, vendar zato ni bila njihova glasba nič manj privlačna. Revijo so zaključili Domžalčani, ki so morali prav tako kot Kamničani odigrati dodatek. Koncert je bil dogodek, ki je imel žal premalo gledalcev, saj nas je bilo le okoli dvesto, poleg glasbenikov seveda. Slišal sem le

eno negativno pripombo, od sicer visokoizobraženega človeka, da je program prezahteven za našo publiko. Pogovor z drugimi, pa mi je dokazal nasprotno.

Veliko jih je pokazalo izjemno poznavanje glasbe in prav vsi so bili nad koncertom navdušeni.

Kaj naj rečem za konec? Lepo bi bilo poslušati več takih koncertov. Posebno lepo pa bo, ko bo naš orkester pripravil samostojni koncert, zlasti še, če bo takrat tudi občinstva občutno več.

V. G.

OBISKALA NAS JE ANJA ŠTEFAN

Branje je sanjarjenje, je vstopanje v svet domišljije..., pravi Paul Kropp v svoji knjigi Vzganjanje bralca. Da je to res in da je branje pri naših mladih bralcih še vedno zelo priljubljeno, dokazujejo tudi rezultati tekmovanja S knjigo v svet.

V torek, 11. aprila, smo na naši šoli zaključili tekmovanje za Bralno značko na razredni stopnji. Za to priložnost in kot nagrado za vse pridne bralce smo na obisk povabili Anjo Štefan, pravljíčarko, pesnico in pisateljico, ki svoje zgodbice in pesmice objavlja predvsem v revijah Ciciban in Cicido, izšlo pa je tudi že nekaj njenih knjig.

Ker so Bralno značko osvojili skoraj vsi učenci, sta bili na Brdu dve prireditvi, poleg tega pa še ena v Blagovici. Tu so učenci s svojimi učiteljicami gostji pripravili prisrčen program in ji tudi pokazali svoje ustvarjalne dosežke. Skupaj z njo so iskali rime njenim pesmicam, prisluhnili ljudski pravljici, v kateri je ga. Anja živo naslikala pravljíčno dogajanje, nazadnje pa so skupaj z njo pripovedovali in pokazali pravljico o dveh škratih. Kar prehitro je minila ura in že so na Brdu čakali učenci prvih in drugih razredov z Brda in iz Krašnje. Tudi njim je ga. Anja predstavila dve pravljici in jim pokazala svoje knjige.

Učenci tretjih in četrth razredov so prisluhnili eni slovenski in eni afriški pravljici, Anja Štefan pa jim je povedala tudi nekaj o tem, kako poteka zbiranje in prirejanje ljudskih pravljic in pripovedk ter kako ona izbira pravljice, ki jih bo pripovedovala.

Obisk književnega ustvarjalca je za otroke lep dogodek in spodbuda, da še bolj z veseljem berejo. V mesecu maju nas bo obiskala Desa Muck, s katero se bodo srečali bralni značkarji na predmetni stopnji. Njenega obiska se že veselimo.

KOGA IN KAKO SMO (BOMO) VOLILI

V Sloveniji je le malo ljudi, ki so pripravljene nameniti del svojega časa politiki, če že niso plačani za to. Politiko mnogi razumejo kot prepričanje dveh strankarskih veljakov na osrednjem TV dnevniku ali pa prenos sej DZ, ki pa jih že nekaj časa uvrščajo med razvedrilne oddaje. Pri tem pa pozabljamo, da politika ureja kvaliteto našega življenja (zdravstvo, pokojnine, plače, šolstvo,...), zaradi česar se nihče od politike ne more tako distancirati, da s političnim ne bi imel prav nobenih stikov, izkušeni.

Ena od pomembnih državljanjskih pravic, ki jo dobijo vsi polnoletni, je pravica do voljenja na volitvah. Nizka volilna udeležba na zadnjih volitvah nam daje vedeti, da se še nismo otreli politične kulture prejšnje države, kajti zanimanje za politiko je izredno majhno. S politiko se ukvarjajo le politiki, zaradi česar dobimo občutek, da v parlamentu sedijo ljudje, ki le zapravljajo davkoplačevalski denar. Nekateri v parlamentu so verjetno res takšni, ostali pa so tam zaradi nas, saj ne smemo pozabiti, da smo jih tja poslali prav mi sami in v primeru, da se v svojem mandatu ne izkažejo, jih bomo na naslednjih volitvah kažnivali tako, da zanje ne bomo glasovali.

Čas naslednjih volitev se vse bolj bliža in poraja se vprašanje, ali bomo volili po starem (proporcionalnem) volilnem sistemu ali po novem (večinskem). Večini je najbrž to vseeno, vendar stvar ni tako preprosta. Nov volilni sistem bi lahko v parlament pripeljal povsem nove ljudi (če ste že siti starih obrazov). Kljub temu, da vas vsi mediji zasipajo z razpravami o volilnih sistemih, vam nameravam v teh vrsticah na kratko predstaviti proporcionalni in večinski volilni sistem.

Zavest, da ste do sedaj na volitvah glasovali za kandidata, je povsem napačna. Kandidat, ki ga je stranka kandidirala v vašem volilnem okraju, je le figura, ki v resnici predstavlja svojo stranko. Glasovi, ki jih namenite kandidatu, so namenjeni predvsem stranki. Stranka, ki pride v parlament in dobi določeno število sedežev, te razdeli med svoje člane tako, da jih zasedejo ljudje z vrha strankine liste (preferenčne, nacionalne), čeprav je morda kandidat, ki mu stranka ni namenila mesta v parlamentu, dobil več glasov. Ciril Ribičič v publikaciji Volilni sistemi navaja podatke, da se je na volitvah leta 1992 to zgodilo kar 17 kandidatov, kar pomeni, da je v takratnem parlamentu državljane zastopalo 19,31% „napačnih ljudi“ in da je prav toliko procentov tistih, ki so bili izvoljeni, ostalo zunaj. Prav to je največja napaka obstoječega volilnega sistema, po drugi strani pa s preferenčnimi listami lahko dobijo pred-

nost pri vstopu v parlament ženske, etnične manjšine, mladi, upokojenci, kar pa v Sloveniji do sedaj ni bila praksa. Obstoječi, proporcionalni sistem, dopušča kandidatom, da v času mandata ostanejo skriti za stranko in njenimi odločitvami. Zanimivo je, da lahko poslanec odsluži svoj štiriletni mandat, ne da bi enkrat samkrat aktivno sodeloval v politiki stranke ali se poglobil v razpravo (saj navodila o glasovanju dobijo kar v svoji poslanski skupini). Tako poslanci nikakor ne zastopajo našega interesa, temveč strankinega. Prednost proporcionalnega volilnega sistema pa je, da v parlamentu dopušča „pisano družčino“ – manjše stranke, ki skupaj lahko predstavljajo močno (in konstruktivno) opozicijo, in da je vladi v tem primeru onemogočeno demagoško delovanje, saj opozicija spremlja vsak njihov korak.

V večinskem volilnem sistemu pa se lahko zgodi, da družčina postane manj pisana in da v parlamentu prideta le dve ali največ tri močne stranke. Lahko se zgodi, da za sestavo vlade celo ne bi bila potrebna koalicija, ker bi ena stranka dobila absolutno večino. Po zakonu o večinskem volilnem sistemu bi državo razdelili na devetdeset volilnih okrajev in iz vsakega bi v parlament prišel en poslanec, ki bi bil izvoljen v prvem krogu ali drugem, ko bi volilci odločali med dvema ali tremi kandidati, ki so v prvem krogu dobili največ glasov. To pa bi pomenilo, da glasove dejansko dodelite kandidatu in da namesto izvoljenega kandidata v parlament ne more noben drug kandidat. Prazna mesta v parlamentu bi v tem primeru zapolnili z nadomestnimi volitvami v okraju, ki bi izgubil poslanca. Poslanci bi tako v parlamentu

LIKAR
Sport

**NAHRBTNIKI ŠE
VEDNO V VRHUNSKI
FORMI**

zastopali interese svojih volilcev, torej svojega volilnega okraja in ne nacionalni (beri strankin) interes, kot sedaj. To pomeni, da bi štele le zmage v volilnih okrajih in ne število glasov, ki bi jih stranka dobila na državni ravni. Stranka, ki bi zmagala v največ volilnih okrajih, bi sestavila vlado. Težava pa se tu pojavlja pri postopku oblikovanja volilnih okrajev, kjer skušajo stranke uveljaviti svojo voljo, saj se lahko z določitvijo volilnih okrajev določeni stranki naredi velika korist, drugi pa ogromna škoda. Stranka, ki bi sama določila volilne okraje, bi bila namreč že na pol poti do zmage.

Ne glede na to, kateri volilni sistem se vam zdi boljši, vam želim, da se zaveste svoje državljanske pravice, če ne prej, na naslednjih volitvah, po kakršnem koli sistemu bomo že volili.

Mojca Smrkolj

AVTOHIŠA VESEL

POOBlašČENI PRODAJALEC IN SERVISER
ČEŠNjICE 16 B, 1251 MORAVČE

Tel.: 061 731-032

- bogata oprema
- dvojni air bag
- elektro paket
- centralno zaklepanje
- imobilizator motorja

SWIFT 4x4 GU STY
že za 1.970.000.- SIT

GOTOVINSKI POPUSTI - UGODNI KREDITI
3 LETNA GARANCIJA

Črpanje mleka

KANGLJE ZAMENJUJEJO BAZENČKI

Zadnje čase v koseški dolini ali točneje na Vidmu, pred zbiralnico mleka, izstopa skupinica kmetov, ki mleko vsako dopoldne pripelje v svojih bazenčkih. Izstopajo ne samo zaradi drugačne embalaže, ampak tudi zato, ker sredi dopoldneva s svojimi vozili parkirajo kar ob cesti ali na dvoriščih hiš, saj primernejšega prostora nimajo (a ga iščejo!) in čakajo na prevoznika, ki se iz moravške strani več ali manj točno pripelje z veliko cisterno ter pobere iz vseh bazenov mleko in ga odpelje naprej v Ljubljanske mlekarne.

Znano je, da je na Vidmu že dolga leta skupna zbiralnica mleka za to dolino. Najprej je bila pri Kosu (Mahkottovih), kasneje pa so kmetje z združenimi močmi zgradili tik ob cesti Videm - Imovica novo zbiralnico, ki služi izključno temu namenu. Trenutno nosi mleko v skupni bazen osem kmetov, trije pa so se »odcepili« in so nabavili svoje bazene, kajti kanglje so postale premajhne.

Pristopila sem k skupinici čakajočih - Burja (Vampretov), Capuder (Kicov) in Cerar (Bogšetrov) in jih povprašala, zakaj so se odločili za nov način dostavljanja mleka. Odgovor vseh treh je bil enoten - zaradi večjih količin in pa same kvalitete, saj je znano, da je s strani Ministrstva za kmetijstvo, Mlekarn in EU prišlo do zaostritve glede kakovosti mleka. Na kakovost vpliva nešteto faktorjev, eden izmed njih je nedvomno takojšnje hlajenje mleka na določeno temperaturo, sicer se mikroorganizmi prehitro razvijajo. Če imaš svoj bazen, je to velika prednost, saj je le-tega mogoče priklopiti na hladilni sistem. Velika prednost in olajšava pa je tudi mlekovod, saj mleko teče po ceveh neposredno iz krav v zbiralnik - bazen. Eden izmed takih »srečnežev« v tem okolišju, ki že ima mlekovod, je Cerar.

Veliko bi še lahko povedali okrog samega mleka, npr. kaj vse vpliva na končno ceno mleka, ki jo posameznik doseže (meri in ugotavlja se beljakovina, mlečna maščoba, bakterije, somatske celice, suha snov in laktoza), toda zanimivo je slišati tudi pripovedi posameznikov o njihovem kmetovanju.

Najbolj se je razgovorila g. Vida Capuder. »Po 27 letih dela v tovarni sem se že pred petimi leti odločila, da ostanem doma in se posvetim kmetijstvu, saj imam do tega dela veselje. Takrat smo imeli v hlevu 6 krav in sem vozila mleko 2-krat dnevno v skupno zbiralnico na Videm. Število krav se je povečevalo in ko smo prišli do številke 13, smo se odločili za nabavo svojega bazena, kajti količina mleka je dosegla 160 litrov dnevno in se še povečuje. S povečanjem krav pa se je pokazala potreba po posodobitvi hleva. S tem v zvezi bi pripomnila, da ima naša občina premalo posluha za kmeta in njegov napredek. Kakšna finančna pomoč ob

prenavljanju hleva ali prispevek ob nabavi bazenov bi bil zares dobrodošel.

Poleg oddaje mleka se ukvarjamo tudi s pridelovanjem zelenjave. Največ pridelamo rdečega korenjčka, katerega v glavnem prodamo Gostišču Konšek. Ker doma sejemo razna žita (pšenico, ječmen, oves, ajdo, koruzo, tritikalo - krmno žito, ki je mešanica med pšenico in ržjo), pečem doma tudi kruh iz več vrst žit. Za kruh sem dobila že 2-krat bronasto priznanje na razstavi kmečkih dobrot na Ptujju.«

Zares pridna in podjetna je Kicova Vida in zanimivo bi jo bilo obiskati kdaj na domu in še kaj več zapisati o njej, saj je med drugim tudi podpredsednica kmečkih žena, izhaja pa iz znane godčeve družine Zajc iz Čepelj.

Pri družini Burja (Vampretovih) se pripravljajo na zidavo novega hleva. Mladi gospodar Andrej, ki jih ima šele nekaj čez 30 let, pravi: »Za pridobivanje vseh potrebnih dokumentov smo preživeli 3-letno kalvarijo. Zatikalo se je predvsem pri Spomeniškem varstvu, a zdaj končno upamo, da bomo lahko začeli in še bolj upamo, da bomo hlev tudi uspešno dogradili in kmetovali naprej, saj je pri Vampretovih to že 400-letna tradicija.«

Mimogrede naj omenim, da je poleg kmetovanja pri tej hiši tradicija tudi rejništvo, s katerim se je ukvarjala že mama Mihaela in sedaj žena Alenka.

Pri Bogšetrovih so že pred leti zgradili nov hlev, pred kratkim pa so ga opremili še z mlekovodom in seveda z bazenom, tako da večjih problemov zaenkrat nimajo. Poleg mleka se v manjšem obsegu ukvarjajo še s prašičerejo in pridelovanjem krompirja.

Za konec bi se povrnila spet na sam začetek in strnila misel takole: Res je, da se vse spreminja, tudi kmetje se že in se bodo verjetno še morali prilagajati novim zahtevam, vendar naj bo mleko v kangljah ali pa v bazenčkih, za vsak liter se je treba truditi in znojiti, pa naj bo to »petek ali svetek«.

Marinka P.

Odvzem vzorca za vodo in antibiotike

Lipa v vasi Trnjava

LIPA

Lipa je bila sveto drevo naših prednikov, na katero so obešali darove bogovom. Iz lipovine so izrezovali kipe svojih bogov. Lipovih bogov že dva tisoč let ni več v naši deželi, pa vendar se še danes lahko nekdo drži tako togo in okorno; lahko mu rečemo, da se drži kot lipov bog. Slovenska domačija, ki je imela okrog sebe dovolj zemlje, je bila nekdanj malo samostojno kraljestvo. Kmetova družina je bila oblečena in obuta v doma izdelana hodna krila, bu-

kove in irhaste hlače, platnene srajce in obuta v lesene cokle. Kupiti je bilo treba samo svilen roto za okras in nekaj soli za priboljšek.

Temu kraljestvu je pripadala hiša, hlev, vodnjak, skedenj, kašča, čebelnjak, kozolec, lastovičje gnezdo pod streho, bezeg ob hlevu in lipa pred pragom. Lastovica, ki se s tisoče kilometrov poti vsako leto nezmotljivo vrača v domače gnezdo, prinaša domačiji varnost pred strelo in ognjem, bezeg prinaša srečo in zdravje, lipa častljivo domačnost. Ob nevihti daje lipa varno zavetje. V lipo ne trešči! Središče slovenske vasi je ponavadi zaznamovano z lipo. Pod lipo se je pelo, igralo in plesalo. Pod lipo so potekale pravde, zbori, na katerih so se vaščani dogovarjali o pomembnejših skupnih opravilih. Če je šlo za novogradnjo hiše v vasi, so njeno lego in obliko predvideli in določili s skupnim pomenkovanjem pod vaško lipo.

V Ziljski dolini še danes živi stoletja stara šega »štehanje« pod lipo. Ta obredni ples poteka pod staro lipo, ki je menda še iz turških časov. Je ena najstarejših slovenskih šeg, toda žal je danes izgubila slovensko podobo. Vaški fantje na dan žeganja pripravijo sodič in ga nataknejo na kol. Na konjih se postavijo v vrsto in začne se tekma za »kranclč«. Jezdci morajo v galopu s kopjem zadeti sodič, v drugem delu pa morajo v galopu natakiniti obroče na sod. Ob koncu štehanja se začne ples, katerega se smejo udeležiti samo neporočeni, fantje in dekleta. Če bi se kdo prekršil čez ta starodavni nepisani zakon, bi se lipo posušila.

Lipa je varovala ljudi tudi pred čarovnicami in drugimi zlobnimi bitji. Tako še danes po večjem delu Slovenije na binkoštni praznik krasijo svoje domove z lipovimi vejicami, ki prinašajo hiši blagoslov.

Pri nas poznamo dve vrsti lip, ki ju ločimo po listih. Lipa ima večje liste in cvete prej kot lipovec, običajno junija. Obe sta enako zdravilni. Najbolj uporabno je cvetje, saj žene na vodo in pospeši potenje. Zato ga uporabljamo pri prehladih grla, pljuč, prebavil, pri kašlju, nahodu, hripavosti, pri boleznih ledvic in mehurja, vodenici, trebušnih krčih. Umirja napete živce in zagotavlja prijeten sen. S čajem ne smemo pretiravati, da ne povzročimo srčne okvare. Lipa je tudi medovita rastlina, vendar za čebelarstvo ni tako pomembna. Lipa je za medenje zelo občutljiva in medli le takrat, če je v zemlji in zraku dovolj vlage. Čebele jo rade obiskujejo in velja pregovor: »Dokler lipa cveti, ji ne manjka čebel.«

Torej, lipa je v naših krajih zelo cenjena in po njej so naši predniki poimenovali mnogo krajev: Lipa, Lipovec, Lipovljani, Lipe, Lipnica, Lipovci, Lipica, Lipoglav, Podlipa... v naši vasi je nekaj lip padlo zaradi širitve cest. Toda sredi vasi je bila posajena nova in zrasla z nami vred. Na klopco pod lipo smo zelo radi zahajali. Pod lipco smo šrangali in prodali najlepše neveste. Pod lipco so se vžgale iskricice ljubezni in pod lipco smo zaključili prenekatero veseljačenje ob petju harmonik.

Naj cvete slovenska lipa!
Marko Cerar

VIKTOR DOBRAVEC, 90-letnik

Za marsikoga je 90 let življenja dolga doba, vendar ne za gospoda Viktorja, ki pravi: »Prav nič dolgo se mi ne zdi, da sem na svetu, stvar je le v tem, da pogrešam ljudi moje generacije, ki so tod okoli že vsi pokojni. Toda nič se ne dolgočasim, čeprav sem slep. Veliko poslušam radio, pojem in zlagam pesmi, katere mi včasih zapiše hčerka Jelka, ali pa si jo toliko časa ponavljam, da si jo zapomnim, saj spomin imam še dober.« Ne samo spomin, tudi močan in razločen glas in krepak stisk rok pove, da je Čednikov devetdesetletnik še pravi korenjak.

Viktor Dobravec že vse svoje življenje prebiva tik ob magistralni cesti na Prevojah 36 pri Lukovici. Rodil se je 22. 4. 1910 kot tretji otrok, imel pa je še 3 sestre: Micko, Ivanko in Rezko. Njihov oče je 4 leta delal v Nemčiji, potem pa je odšel za več let delat v rudnik v Ameriko. Doma so imeli kmetijo, na kateri je ostal Viktor, poleg kmetovanja pa je tudi zidaril pri Tekavcu. Leta 1956 je

Viktor Dobravec, 90-letnik, njegova pesem objavljena na predzadnji strani

popolnoma oslepel, kljub temu, da je bil 2-krat na operaciji za oči. Spominja se, da ga je pred oslepitvijo velikokrat bolela glava, potem pa nikoli več. Komaj 2 leti po tej tragediji mu je umrla žena Pepca, s katero sta imeli hčerki Ivanko in Jelko ter najmlajšega sina Darka. Še enkrat se je poročil, a žal je tudi ta žena že pokojna.

Pri Čednikovih - tako se reče pri hiši, je ostal sin Darko, ki skupaj z družino lepo skrbi za očeta Viktorja. Darko se spominja, kako sta z očetom pred leti prehodila podolglem in počez vse hribe tod okoli, saj si je oče želel hoditi in hoditi. Čeprav ni mogel videti lepote narave, jih je verjetno hotel vsaj nekako čutiti...

Gospod Viktor je včlanjen v Društvo slepih in slabovidnih v Ljubljani. Društvo skrbi, da se člani večkrat srečajo, omogočajo pa jim tudi oddih na Okroglem nad Kranjem.

Kot je že bilo omenjeno, se Viktor Dobravec kratkocasi tudi z zlaganjem pesmi. Pa naj za zaključek zapišem še eno njegovo in mu zaželim vse najboljše.

Marinka P.

PRAZNOVANJE DNEVA SLOVENSKE ZASTAVE

GEOSS Slivna, 8. aprila 2000. Sedmega aprila 1848 je prvič zaplapolala slovenska zastava. Izobesil jo je Lovro Toman v gostilni Pri Zlati zvezdi v Ljubljani. »Vsako serce iskreno bije za blagor dežele, v kateri je človek rojen, v kateri starši, bratji, in mile sestrice prebivajo; v ljubezni domovine se vse zjedini«. S temi besedami se začne 20. aprila 1848 sprejeti program dunajskega društva Slovenija, ki je skupaj s celovškim stolnim kaplanom Matijo Majarjem postavljalo zahteve po Zedinjeni Sloveniji. Za ukinitev zgodovinskega razkosanja na dežele in združitve slovenskega ozemlja v posebno samoupravno teritorialno enoto so se zavzemali tudi člani graške Slovenije in ljubljanskega Slovenskega društva. Prvi slovenski politični program, ki je temeljil na Prešernovi Zdravljici, se je povezoval z zahtevami po enakopravnosti slovenskega jezika, ustanovitvi slovenske univerze, povezave z ostalimi slovanskimi narodi Avstrije in Slovenije kot dela avstrijskega, ne pa nemškega cesarstva.

V spomin na ta dogodek pripravlja društvo Heraldica Slovenica že tretje leto zapored spominsko svečanost. Na svečanost ob 152. letnici so bile povabljeni; vse slovenske občine s svojimi zastavami, prapori vojnih veteranov za Slovenijo, Slovenske vojske, policije, borčevskih organizacij ter ostala društva. Med uglednejšimi povabljenici je bil tudi slavnostni govornik prvi obrambni minister svobodne države Slovenije Janez Janša, prvi poveljnik brigade MORIS Tone Krkovič, predsednik države Slovenije Milan Kučan, župani

Slavnostni govornik Janez Janša, Tone Krkovič, Tone Kuntner ob zastavi Lukovice

bližnjih občin, poslanci državnega zbora RS; heraldiki in vsi ostali povabljeni. Slovestnosti se je udeležila tudi naša občina Lukovica s svojo zastavo.

Bogat kulturni program je povezoval igralec in pesnik Tone Kuntner s svojimi recitali. Sodelovali so še učenci gimnazije iz Litijske, pevski zbori in slovenski vojaki. Čeprav je bilo zelo lepo vreme, se je prireditve udeležilo le 20 občin z zastavami, 15 praporov, častna četa slovenske vojske, godba slovenske policije, udeleženci veteranskih društev, med njimi tudi ZVVS Domžale s člani Lukoviške sekcije ZVVS. Osebo menim, da bi se predsednik države moral udeležiti takšne slovestnosti, kot je izo-

bešanje simbola Slovenije slovenske zastave, saj je bil povabljen že tretjič? Ob prijetnem druženju med zastavonošami in izmenjavi reklamnih zloženek je predsednik društva Heraldica Slovenica zelo pohvalil zastavo Lukovice, saj je bila edino pravilno opremljena po vseh pravilih. Za to se imamo vsekakor zahvaliti predlagatelju našega grba in zastave Mateju Kotniku. Osebo pa se bom zavzemal za to, da se bo naslednje leto na Geossu ob zastavi občine Lukovice vila tudi zastava KS Prevoje.

Viri: društveno glasilo Heraldica Slovenica letnik 1. 1998, št. 2

Danilo Kastelic

KRŠITVE ČLOVEKOVIH PRAVIC - DEJSTVA, O KATERIH PREMALO VEMO

Predstavljajte si, da vas aretirajo in priprejo, pa vam ne povedo, zakaj. Ne dovolijo vam opraviti telefonskega klica ali vzpostaviti stika z osebo zunaj zapor. Že to je dovolj zastrašujoče. A predstavljajte si, da vas vaši pazniki začnejo mučiti. Edini način, da jih ustavite, je, da se podpišete pod priznanje, kar na koncu tudi storite. Nato vas obsodijo na podlagi vašega "priznanja" na hitrem sojenju, ki se odvija na skrivaj. Nimate dostopa do odvetnika in ne dajo vam možnosti, da bi se branili. In nenazadnje, predstavljajte si, da živite v državi, kjer so kazni, s katerimi se lahko soočite po kratkem sojenju, smrt, amputacije udov ali bičanje.

Takšen teror in nepravilnost si le stežka predstavljamo, a ga dnevno doživljajo prebivalci Saudske Arabije in še marsikatero druge države po svetu in nanj v svoji kampanji proti kršitvam človekovih pravicah v Saudski Arabiji opozarja Amnesty International, mednarodno prostovoljno aktivistično gibanje, ki se že več kot štirideset let bori proti kršitvam človekovih pravic. Več kot milijon članov vsega sveta si v

okviru AI prizadeva za upoštevanje človekovih pravic, kot so navedene v Splošni deklaraciji človekovih pravic in drugih mednarodnih dokumentih. Skozi kampanje in druge javne predstavitve, kot tudi z izobraževanjem o človekovih pravicah poziva države k ratifikaciji in upoštevanju mednarodnih standardov za človekove pravice.

Bistvo delovanja Amnesty International pa so akcije proti nekaterim najbolj grobim kršitvam civilnih in političnih pravic ljudi sveta. Tako si v prvi vrsti prizadeva za izpustitev vseh zapornikov vesti. Zaporniki vesti so ljudje, ki so v zaporu zgolj zaradi svojega političnega, verskega ali kakega drugega prepričanja, zaradi svojega etničnega izvora, spola, rase, jezika, narodnega ali družbenega izvora in ki niso pri uveljavljanju svojih pravic ne uporabljali ne zagovarjali nasilja. Poleg tega se zavzema za zagotovitev poštenega in takojšnjega sojenja političnim zapornikom, za ukinitev smrtno kazni, mučenja ali kakršnega koli ponižujočega ravnanja z zaporniki ter za prenehanje političnih pobojev in "izginotij". Za "izginotji", ki jih obravnava AI, se namreč skrivajo povsem premišljeni in surovi načini obračunavanja z nasprotniki režimov ali oboroženih političnih skupin, ki vključujejo zunajsodne poboje in zapiranje v taborišča na neznanih lokacijah.

Amnesty International je gibanje, ki deluje neodvisno od katere koli vlade, političnega ali verskega prepričanja in ne nasprotuje niti ne podpira nobene vlade, političnega sistema, kakor tudi pogledov žrtev kršitev človekovih pravic, za katerih zaščito si prizadeva. Edina skrb organizacije je nepristranska zaščita človekovih pravic. Neodvisnost si zagotavlja tudi z načinom pridobivanja sredstev za svoje delovanje. Financira se namreč izključno s prispevki članov in donacijami javnosti, medtem ko ne sprejema donacij vlad in drugih političnih skupin.

Člani preko apelov, demonstracij in drugih načinov akcije opozarjajo na posamične žrtve kršitev človekovih pravic in s svojimi pozivi vladam ustvarjajo mednarodni pritisk, ob katerem ne more zamizati še tako neomajna država na svetu.

Amnesty International je v Sloveniji prisotna že dvanajsto leto in postaja vse bolj uveljavljen in upoštevan vir informacij o kršitvah človekovih pravic tudi pri nas. Število njenih članov pa se ne prestando povečuje. Če bi tudi vi želeli postati del tega svetovnega gibanja, se lahko oglasite v njihovi pisarni na Komenškega 7 v Ljubljani, jih pokličete po telefonu na številko 139 38 20, ali pa jim pošljete elektronsko pošto na naslov amnesty.slo@guest.arnes.si.

M. S.

ENSVET

ZAMENJAVA KOTLA II.

KAJ S STARIMI IN PO IZVEDBI ZASTARELIMI KOTLI ?

Najbolj značilna lastnost zastarelih kotlov je njihova neekonomičnost. Če jih primerjamo s sodobnimi kotli, imajo slabši izkoristek že pri polni obremenitvi. Še slabše je pa je pri nizkih obremenitvah v prehodnem obdobju in pri morebitni pripravi tople vode izven kurilne sezone. Zastarele izvedbe kotlov imajo tudi zelo visoke toplotne izgube, na primer v dimnih plinih, ki so lahko dvakrat višje kot pri sodobnih. Sodobni kotli delujejo s prekinitvami, kar pomeni, da je količina dimnih plinov manjša. Posledica tega je, da so tudi obstoječi (zidani) dimniki neustrezni in so potrebni sanacije. Pri sodobnih kotlih so temperature dimnih plinov na izhodu iz dimnika nižji. Toplotne izgube so z *Uredbo o emisiji snovi v zrak iz kurilnih naprav* (glej Uradni list RS, št. 73/94) omejene, tako za nove kot za obstoječe kurilne naprave. To pomeni, da po preteku s to uredbo določenega prehodnega obdobja, male kurilne naprave ne bi smele obratovati, če bodo prekoračile v tabeli navedene toplotne izgube v odstotkih:

Poleg toplotnih izgub so po tej uredbi določene tudi mejne koncentracije za dimno katransko število, dimno število, skupni prah, ogljikov monoksid, dušikov oksid, presežek zraka, razmerje gorivo/kisik, vsebnost kisika.

Za vsebnost žvepla v trdih gorivih uredba velja že od 1. 7. 1995. Ko vsi kemijski elementi, ki so navzoči v gorivu, reagirajo med seboj, predvsem pri starih kotlih nastanejo težave, ki se kažejo v obliki korozije ipd.

Naslovno vprašanje je zelo pomembno in kočljivo za tiste občane, ki se ob prehodu na plinasta goriva sploh ne zmenijo za napotke in zahteve, ki so za normalno in varno uporabo plina potrebni. V večini primerov zadostuje že "znanje in mnenje" sosedov, oz. tistih, ki "vse vedo in znajo". Največja težava je v tem, da občani želijo uporabljati stare zastarele izvedbe kotlov, pri čemer bi zamenjali samo na primer oljni gorilnik z razmeroma dragim plinskim gorilnikom. Na tak način bodo ostali približno pri starih toplotnih izgubah, ki ne bodo ustrezale predpisanim mejnim vrednostim navedene uredbe, da ne omenjamo škodljivosti onesnaževanja zraka. Podobno je pri prehodu s trdih goriva na tekoča goriva. V takih primerih je edina smotrna rešitev zamenjava starega kotla z novim.

Danes je na voljo velika izbira kakovostnih prostostojećih ali stenskih kotlov, tako za uporabo olja ali plina. Zato domače in podobne rešitve nimajo strokovne niti ekonomske osnove. Pričakovati je tudi, da se bo nadzor zaostрил tudi zaradi ekoloških razlogov. V združenju Nemčiji, kjer veljajo še strožja pravila, je bilo na odpad oddanih preko 7 milijonov kotlov,

Kurilne naprave	Moč kotla	Toplotne izgube v % za		
		Trdna goriva	Tekoča goriva	Plinasta goriva
NOVE	8-25	19	12	12
	25-50	18	11	11
	nad 50	17	10	10
OBSTOJEČE	8-25		15	15
	25-50		14	14
	nad 50		13	13

čeprav jih je bila večina še sposobnih obratovati ali pa so bili po naših kriterijih celo v mejah uporabnosti. Opisana vprašanja so zelo žgoča, saj lahko ugotovimo, da so v Sloveniji v veliki večini stari in po izvedbi zastareli kotli potrebni zamenjave. Poleg kotlov je obvezno zamenjati tudi regulacijo, kar pomeni čim manj ročnega dela, sanirati pa je potrebno tudi dimnike.

REŠITVE ZA PRIPRAVO TOPLE VODE

Pri zamenjavi kotla, ki ima vgrajen hranilnik toplote (bojler), moramo rešiti tudi pripravo tople vode. Ob zamenjavi kotla imamo možnost urediti in rešiti tudi to težavo. Priporočljivo je, glede na rapoložljiv prostor v kotlovnici, da je hranilnik toplote prostostoječ. Zadnje čase pri centralnem ogrevanju s toplo vodo hranilniki toplote niso vgrajeni v kotel. Prostostojeći hranilniki toplote, ki imajo več toplotnih izmenjeval, so lahko povezani s sprejemniki sončne energije ali s toplotno črpalko. Če so ustrezne izvedbe, lahko toplotno črpalko kar vgradimo nanj. Velikost hranilnika tople vode naj bo prilagojena potrebam, oz. glede na število družinskih članov. Za štiričlansko družino naj velikost hranilnika toplote ne preseže 300 litrov, oz. naj ne bo manjši kot 300 litrov, če se boste odločili za uporabo obnovljivih virov energije.

ZAKLJUČEK

Zaradi zgoraj navedenega moramo biti na zamenjavo kotla pravočasno pripravljene, saj so nam običajno znani razlogi, zaradi katerih lahko do tega pride. Najslabše je, če nas zamenjava preseneti sredi zime. Nekateri ljudje se iz varnosti odločajo, da stare in zastarele kotle preventivno zamenjajo prej. Ob zamenjavi kotla bodite pozorni na njegovo pravilno moč, saj ste v zadnjih desetih, morda dvajsetih letih, ko ste imeli v ogrevalni sistem vgrajen kotel, hišo morda na novo toplotno izolirali, morda ste zamenjali okna, izolirali podstreho, dozidali nove prostore in podobno. Če je ogrevalni sistem že star in mislite zamenjati tudi ogrevala, je to odlična priložnost, da ogrevalni sistem na novo preračunate. Z izračunom boste dobili dejanske toplotne izgube vašega objekta in morda boste ugotovili, da je bil zastareli kotel prevelik za tretjino, morda za polovico. Če ste vsa leta uporabljali za ogrevanje les in premog, ob prehodu na tekoča ali plinasta goriva sanirajte dimnik. Sanirajte ga tako, da v obstoječo tuljavo vgradite nerjavne tuljave. Poskrbite tudi za kakovostno regulacijo, saj vam bo le ta prihranila marsikatero urico.

IVAN KENDA, univ. dipl. inž.

lesna galanterija

HROVAT

Gradišče 35, 1225 Lukovica
tel.: 01/723-50-59

BALKONSKKE OGRAJE PO VAŠIH ŽELJAH

KORISTEN PRIPOMOČEK TUDI ZA DIABETIKE

Dne 24. februarja 2000 ob 16. uri smo bili člani Društva diabetikov Domžale, Mengeš, Lukovica, Moravče in Trzin vabljani v ZD Domžale. Vodstvo društva je ponovno poskrbelo, da smo udeleženci slišali za kup stvari, ki so pomembne za naše vsakodnevno življenje.

Odbor našega društva, s predsednico gospo Anico Kos, se zaveda, da moramo biti diabetiki čimbolj seznanjeni s svojo boleznijo in njenimi posledicami, ki nas lahko doletijo, če imamo malomaren odnos do sebe in svoje bolezni.

Pri tokratnem srečanju nas je dr. Janja Kuhar seznanila z laserjem, pri katerem imamo na razpolago tri programe. In sicer: protibolečinski, mišično relaksacijski, regeneracijski program. Laser se z uspehom uporablja pri travmatologiji (poškodb) in športni medicini, pri revmatičnih, uroloških, dermatoloških, ginekoloških, stomatoloških obolenjih in celo kot akupunktura, pa tudi pri veterinarski medicini. Čas trajanja ene terapije z laserskim žarkom, ki je rdeče obarvan in viden, traja od ene do deset minut, odvisno od patologije (bolezensko stanje) bolni, od primera do primera.

Uporaba laserja je bila ob tem srečanju posredovana s poudarkom na zdravljenju ran in lajšanju bolečin pri sladkornih bolnikih. Rane pri diabetikih se težko zdravijo. Z uporabo laserja se je po štirinajstih dneh (4 terapijah) pri bolniku z amputacijo prstov na nogi stanje izboljšalo za 50 %. Še posebej zanimivo

je bilo sodelovanje bolnikov, ki so se že srečali z lasersko terapijo in so nam iz lastnih izkušenj povedali, kako pozitivne rezultate dosegajo patronažne sestre ZD Domžale.

V Zdravstvenem domu imajo na razpolago le en laser, ki ga patronažne sestre uporabljajo pri svojem delu na terenu. Terapijo z laserjem opravljajo prostovoljno, ker zdravstvo stroškov nabave laserja in terapije ne krije. Sestre se trudijo, da bi zbrale čimveč dokazov o koristnosti in uspešnosti zdravljenja z laserjem. Kako se z njegovo uporabo zmanjša trpljenje bolnikov, skrajša čas zdravljenja, zmanjša uporaba analgetikov in antibiotikov in ne nazadnje, zmanjšajo se tudi stroški zdravljenja. Ker delo z laserjem zahteva ustrezno znanje, so se sestre usposabljevale pri dr. Kuharjevi.

Prepričani smo, da si bodo sestre in zdravniki tudi v bodoče prizadevali, da pride terapija zdravljenja z laserjem v redni program zdravljenja. Da bo lajšanje bolečin in hitrejšega ozdravljenja deležen vsak bolnik, ki bo tako zdravljenje potreboval. Prizadevanjem v tej smeri se bo pridružil tudi društvo diabetikov in morda tudi občine z ustreznimi prispevki ne bodo skoparile.

Cena laserja je okrog 470.000 SIT. Njegova življenjska doba je 10.000 ur. Deluje na baterije ali pa na električni tok preko adapterja. Pri tretmanu so potrebna še posebna očala za terapevta in pacienta.

Udeleženci smo bili s predavanjem in prikazom delovanja laserja zadovoljni, saj smo tako izvedeli za novo možnost, ki nam bo lajšala bolečine in skrajšala čas zdravljenja, pa čeprav bomo morali za tako zdravljenje seči v svoj žep.

Na srečanju so se nam z izdelki, primernimi za prehrano diabetikov, predstavili podjetje ŽITO, podjetje AQUASAN, ki uvaža sojine izdelke, in Mariborska klet z vinom Bistričan, ki je v zmerni količini primerno za sladkorne bolnike. Predstavitelj je bila pod okriljem našega Napredka.

Tokrat smo še izvedeli za program Društva, ki je v glavnem namenjen izobraževanju, razgibanju in druženju.

Od 6. marca vsak ponedeljek se bomo diabetiki srečevali ob 17. uri v Domu upokojencev v Domžalah in s telovadbo pod vodstvom gospe Vladke Brumen razgibali svoje telo.

Vsak ponedeljek ob 17. uri se dobimo pri brvi na Šumberški c. 1 in se odpravimo na pohod v bližnjo okolico Domžal. Te pohode bo tudi letos vodila gospa Anica Kvas.

1. aprila (pa ni prvoaprilska šala) gremo na planinski pohod gorenjskih diabetikov na Janče. Društvo je povabilo na pohod člane društev z Jesenic, Kranja, Škofje Loke in še koga.

V sredini meseca marca pa se bodo člani društva udeležili sedemdnevnega preventivnega okrevanja v Šmarjeških Toplicah, kjer se bomo izobraževali, veliko hodili in plavali, se zabavali in spoznavali zanimivosti okoliških krajev.

Ta sestavek sem med drugim napisala zato, da tudi bralci Rokovnjača kaj več slišite o aktivnostih društva, ki združuje diabetike občin Domžal, Lukovica, Moravč, Mengša in Trzina. Če ste tudi vi »sladki«, se včlanite in v društvu aktivno sodelujete.

M. Kreft

ŽEPNINA

Žepnina je denar, ki ga otrok dobi od svojih staršev in s katerim samostojno razpolaga. Otrokom je ne dajemo kot nagrado za njihovo uspešnost ali opravljeno delo. Dajemo jim jo zgolj zato, da se naučijo ravnanja z denarjem. Če je žepnina premajhna, ne služi svojemu namenu, saj otrok majhne količine denarja sploh ne more razporejati.

Karin Arndt v knjigi Denar ne pade sam z neba navaja enajst dobrih razlogov, zakaj otroci potrebujejo žepnino:

1. Da bi se naučili z denarjem shajati.
2. Da bi začutili veselje ob svoji naraščajoči odvisnosti.
3. Da bi razvili in obdržali čut za odgovornost.
4. Da se ne bi čutili zapostavljene v primerjavi s svojimi vrstniki.
5. Da bi jih starši upoštevali, ko gre za družinske prihodke in pogovore o gospodarjenju in načrtovanju znotraj gospodinjstva.
6. Da bi z njo sami gospodarili in da bi ob svojih napačnih odločitvah naredili sklepe sami.

7. Da bi se naučili razpolagati z žepnino kot s svojim rednim tedenskim ali mesečnim dohodkom.

8. Brez predpisov ali nadzora, sicer jim pokvarimo užitek, ki ga otrok ob samostojnem gospodarjenju občuti.

9. Vendar jim žepnine ne smemo nadomestiti, kadar prekoračijo vsoto, ki jo imajo na voljo, zato da bi si napako zapomnili in se ji kasneje izognili.

10. Starši ne smejo pričakovati, da bodo od nje še kaj prihranili.

11. Ob slabem šolskem uspehu ali neprimernem vedenju ne je smemo odvzeti.

Žal se v šoli zelo pogosto srečujemo s pripovedmi otrok in solzami na koncu šolskega leta, ko z ocenami in splošnim uspehom ne zmorejo zadovoljiti pričakovanj svojih staršev. Tako se lahko poslovijo od obljubljenih nagrad, ki jih bodo dobili, če bodo odlični, prav dobri... Seveda starši želijo svojemu otroku najboljše, z obljubljenimi nagradami ga želijo spodbuditi k učenju. Pa je to prava pot? Predavateljica prof. Irma Veljič, ki smo jo gostili v tem šolskem letu na naši šoli, je rekla, da je tovrstna motivacija pravzaprav manipulacija! Otroci se seve-

da ne zaveda, tako kot bi si želeli starši in učitelji, da se uči za sebe, ter potrebuje zunanjo spodbudo. Ta spodbuda pa naj bi bila predvsem vodenje s strani staršev in pomoč, ko jo otrok potrebuje. Nekdo, ki se težko uči in ima težave z razumevanjem snovi, morebiti sploh ne zmore doseči zahtevanega cilja. In koliko pohvalimo tiste garače, ki delajo za šolo ure in ure, da dosežejo pozitiven uspeh?

Vesela sem bila misli svojih otrok, ki so mi rekli: »Žepnino bomo dobili zaradi žepnine, doma pa si bomo delo delili, ker je tako prav.«

Seveda otroci ne pospravljajo z veseljem, lahko pa najdemo opravila, ki niso vsakdanja. Ta otrokom nudijo ustrezen občutek moči, ko jih opravijo, hkrati pa tudi priložnost, da so za opravljeno delo nagrajeni. Včasih je to denar, vedno ga tudi starši nimamo dovolj, drugič pa je nagrada lahko tudi skupen izlet v naravo, kino, skupno veselo druženje... Vseh stvari v življenju ne more nadomestiti denar, otroci pa se morajo naučiti, da je za dosego ciljev potreben tudi določen napor, nagrada zanje pa je lahko uspeh, ki ga ob tem doživijo.

Julija Pelc

1. MAJ NA GRADU TUŠTANJ

Tradicionalna prireditve na Gradu Tuštanj je tudi letos pripravila srečanje Old timerjev - starih konjičkov, ki so bili paša za ljubitelje kot za mimoidoče obiskovalce.

Na prireditvi ni manjkalo ne bogatega srečolova kot tudi ne dežja. Za zabavo pa je poskrbel ansambel Ptujskih 5.

Nekoč so po prašnih poteh drveli drzni vozniki na svojih motorjih in jih vse do danes skrbno negovali. Te old motorje smo si lahko ogledali v paradi,

kjer so skupaj z vozniki in njihovimi starinskimi oblačili dajali izreden vtis takratnega časa.

Mercedes 170 S je eden redkih primerov v Sloveniji. Narejenih je bilo samo par tisoč in še ti so večinoma na drugem kontinentu - ZDA.

Tudi tega štirikolesnega lepota smo si ogledovali na tradicionalni prireditvi na Gradu Tuštanj pri Moravčah.

ČISTILNA AKCIJA TUDI V ZLATEM POLJU

Tudi v letošnjem letu smo se v ŠD Zlato Polje odločili, da sodelujemo pri splošnem projektu čiščenja okolja, ki se izvaja po vsej državi.

Geslo, očistimo svoje okolje in varujemo ga, bi moralo biti prava moralna zavest vsakega občana in krajana, saj le čisto okolje lahko omogoča zdravo življenje. Žal pa se mnogi na vse to tako rekoč poživžgajo ter neusmiljeno onesnažujejo naravo, tako z drobnimi kot kosovnimi odpadki. Očiščevalna akcija, katere se nas je udeležilo kar veliko članov Športnega društva, seveda z ustrezno mehanizacijo (traktorji), je potekala v vasi Preserje in Brezovica. Lotili smo se takozvanih divjih odlagališč, na katerih leži prav vse, od odpadne bele tehnike, hladilnikov, štedilnikov, pralnih strojev pa do karoserij starih avtomobilov.

Slednjih smo izvlekli na plano kar okoli trideset. Delovna akcija je potekala zelo organizirano, pohvalo zaslužijo vsi udeleženci, predvsem pa upravljalci traktorjev, brez katerih

Le s pomočjo traktorjev smo bili lahko uspešni pri zahtevni delavni akciji

ne bi mogli opraviti tako zahtevnega dela.

Menim, da bi morale državne institucije poskrbeti, da bi tovrstne odpadke odlagali na ustrezne de-

ponije, zakonska določba pa bi morala sankcionirati vse tiste, ki povzročajo takšno onesnaževanje narave.

T. Habjanič

DRŽAVNO PRVENSTVO IN-LINE HOKEJU

Komaj so izzvenele zadnje pesmi šentviških zborov v RCU, že pridne roke pripravljajo dvorano pod šotorom za novo prireditev. Začenja se državno prvenstvo v hokeju na rolerjih.

Priprave so potekale že nekaj mesecev. Organizirani so bili tečaji za sodnike, iskali so sponzorje. In line hokej je pridružen hokejski zvezi Slovenije. Na državni ravni se temu zanimivemu športu ne posveča ravno veliko pozornosti. Vsa bremena turnirjev so preložena na ramena organizatorjev, kar bi ob takim nadaljevanju pomenilo, da ne moremo pričakovati velik kvaliteten napredek. Saj ne da bi organizatorji ne delali dobro, ampak sredstva, ki so potrebna za izvedbo prvenstvenih turnirjev, daleč presegajo njihove zmožnosti. Poleg plačevanja sodnikov in prostora morajo zagotavljati še nujno medicinsko pomoč in seveda ne nazadnje tudi skrbeti za svojo ekipo. Obveščanje, razporejanje ekip, skrb za osvežilne napitke in higienske potrebe le-teh prav tako zahteva določena sredstva. Najbrž bi se morali pri Hokejski zvezi zavestati, da poteka državno prvenstvo in ne le nekakšni turnirji, ki so v veselje športnim navdušencem, kot je na primer naš Bernard Urbanija. Res je eden glavnih organizatorjev, vendar ne bo mogel dalj časa vseh svojih sredstev vlagati v ta šport, saj vsi drugi športi, ki se odigravajo v njegovem centru, tudi zahtevajo njegovo finančno prisotnost.

Za konec pa še o sodnikih. Zagotovo ne bi smeli soditi tekem ekip, pri katerih rekreativno igrajo. Njihovo pristransko sojenje je v takih primerih preveč očitno, zlasti še, če sicer sodijo dobro. Seveda pa so še nekateri, ki nimajo zadosti izkušenj, in ti bi gotovo morali obiskati še kakšen seminar, saj s svojim sojenjem kvarijo igro in povzročajo nezadovoljstvo med igralci in gledalci. Vseeno pa menim, da ob večini tekem gledalci lahko res uživamo, zato bi bilo prav, da napolnimo tribune, ki so bile postavljene za te turnirje.

Vstopnine ni, zato si lahko res vsak privoščič ogled turnirjev, ki bodo še 20. maja, 4. in 11. junija in zaključni 24. in 25. junija. Lepo bi bilo, če bi ta šport navdušil še koga, ki ima dovolj energije, tako bi se morda zmanjšali negativni učinki, ki so vse preveč opazni na raznih objektih v naši dolini.

V. G.

Domači hokejisti igrajo dobro

Zato menim, da bo Hokej IN LINE zveza uspešna le, če bo prevzela večje breme državnega prvenstva. Tako bodo sredstva, ki jih pridobi posamezna ekipa, služila kvalitetni rasti tega športa, ki zaposluje vse več mladih.

Dosedaj so bili v RCU že trije turnirji, na katerih sodeluje po dvajset ekip. Domača ekipa, ki jo sestavljajo igralci s Prevoj in Lukovice, okrepjeni s člani hokejskega kluba Olimpija in Jesenice, so v svojih nastopih zelo uspešni, saj še niso bili poraženi. Tako lahko upamo, da bodo zaigrali tudi v končnici. Junija naj bi se prvenstvo končalo. Takrat bomo izvedeli, kako uspešni so naši mladeniči, ki v državnem prvenstvu sodelujejo prvič.

POGOVOR Z USPEŠNIM KOLESARJEM FRANCEM ZAKRAJŠKOM

Pred kratkim sva se z urednikom podala na Krajno Brdo, kjer živi 59-letni gospod, ki se še aktivno ukvarja s kolesarstvom. Pa sva se hotela prepričati na lastne oči, ali je res, da ima polno medalj in priznanj ter spominov, katerih občutkov se ne da opisati z besedami.

Vse nama je postalo jasno, ko nam je glado stekel pogovor. Tudi stene v prostoru so napolnile priznanja in nagrade. Najbolj me je presenetila njegova izrazita odločnost in volja,

katero, sam pravi, črpa iz kolesarstva. To pa je delno tudi posledica njegovega trdega otroštva, na katero nima ravno najboljših spominov.

No, pa da ne bom dolgozvela, lahko sami razberete delčke njegovega življenja.

Od kod prihajate?

Prišel sem iz Domžal, vendar sem se zaradi potreb že večkrat preselil. No, sedaj pa mislim, da bom tukaj ostal.

Kakšni so vaši spomini na otroštvo?

Teško življenje, kakršnega smo imeli takrat, brez šole in odhod od doma s sedmimi leti so mi še živo ostali v spominu.

Zakaj ste začeli s kolesarjenjem?

Na začetku sem imel hude težave z glavobolom in hrbtenico. Pogosto so me mučile bolečine, vendar kljub obiskovanju zdravilišč ter terapij ni nič pomagalo. Nato pa mi je zdravnik predlagal, naj se začnem ukvarjati s športom, tako sem izbral kolesarstvo.

Uvidel sem, da res ni boljšega kot ukvarjati se s športom. Tu nekako pozabim na vse in si malo oddahnem.

Kdaj ste se začeli ukvarjati s kolesarstvom?

Prve začetke sem začel utirati pred 18 leti. Sčasoma mi je kolesarstvo postalo tako blizu, da skoraj ni dneva, katerega bi preživel brez kolesa.

Udeležujete se različnih tekmovanj, kakšni so rezultati?

Rad pokažem, kakšne so moje zmožnosti. Vsako leto se udeležim precej tekmovalnih srečanj in rezultati so dokaj dobri. Imam precej medalj ter priznanj, na katera sem zelo ponosen, saj moraš za vsak rezultat nekaj narediti, zato letno prekolesarim okrog 400 km.

In katera tekmovanja so to?

Najbolj se spominjam maratona, ki šteje kar 150 km, saj je eden izmed najbolj napornih. Redno se udeležujem tudi kamniškega in ostalih po Sloveniji.

Imate še kakšne druge hobije?

Seveda. Rad se ukvarjam še z drugimi športi, kot so tek, hoja in ostalo. Včasih se rad usedem za šah, saj sem tudi tu nekoč pobiral priznanja, vendar to sedaj počnem le kot hobi.

Kako pa imate poleg teh aktivnosti še čas za dom in družino?

Ko se popoldne vrnem iz službe, se po kosilu odpravim na krajše kolesarjenje. Ko pa pridem domov, mi ostane čas za vse ostalo.

Po 27 letih skupnega življenja me žena dobro razume in mi stoji ob strani. Tudi z ostalimi člani družine se dobro razumemo in nam je jasno, kaj pomeni pogovor.

In kakšen je vaš moto življenja?

Vedno si pravim, da je treba vse delati počasi in zmerno. Nikoli ne smem pretiravati, saj so rezultati vse prej kot koristni. Imeti moraš veliko dobre volje, zaupanje vase in vztrajnost. Seveda pa ima vse svoje meje, poleg tega pa je še zelo pomembno, da uporabljaš svojo glavo.

Imate kakšne želje?

Želim si le, da bi bilo, kot je. Da bi bili vsi zdravi in zadovoljni in da bi se še naprej lahko ukvarjal s kolesarstvom.

Najprej bi se lepo zahvalila za lep sprejem in sodelovanje. Vesela sem, da sem obiskala ravno njega, saj sem spoznala, da nikoli ni prepozno za začetek.

Lep pozdrav in še veliko uspehov in dobre volje ter vztrajnosti.

Špela Kveder

TRADICIONALNI ORIENTACIJSKI POHOD V KRAŠNJI

V nedeljo, 9. aprila 2000 je bilo ponovno potrjeno, da se Krašnjani in naši prijatelji še vedno radi družimo med seboj. To se je pokazalo na tradicionalnem orientacijskem pohodu, ki se ga je letos udeležilo rekordnih 119 pohodnikov oziroma 28 ekip, k temu pa moramo prišteti še štiri pse.

Prijave so se od 13. do 14.30 ure zbirale v društveni pisarni. Tu so vse prijavljene skupine dobile tudi naloge in informacije o poteku poti. Letošnja izbrana pot, ki je bila dolga približno uro in pol do dve uri, je potekala v smeri iz Krašnje čez glavno cesto proti Negastrnu, v smeri Limbarske gore proti Planjavi (kjer je bil marsikdo od domačinov prvič, smo zvedeli kasneje), od tam pa nazaj v dolino v Spodnje Loke, na Cicelj, mimo pokopališča s ciljem na izhodišču pri gasilskem domu. Da pa so vse ekipe prišle na cilj, so morali pohodniki pridno reševati naloge, ki so jih dobili ob prijavi. Za pravilne rešitve je bilo potrebno kar nekaj poznavanja domačega kraja, ljudi, splošne razgledanosti in seveda tudi nekaj znanja o gostji pohoda **ŠPELI PRETNAR**. Nenazadnje pa je bilo potrebno tudi nekaj sreče in iznajdljivosti. Iz "zaupnih virov" pa smo zvedeli, da so si ekipe med seboj tudi pomagale - lov za pravilne rešitve nalog je potekal tudi po mobilnih telefonih. Ko so cilj dosegle vse ekipe, ko je komisija pregledala naloge, ko je gostja Špela Pretnar podelila že nešteto avtogramov, se je v dvorani gasilskega doma pričela razglasitev rezultatov in zmagovalnih ekip. Letošnje zmago so osvojile same predstavnice nežnejšega spola: Nina, Petra in Bori Štrukelj ter Maja in Ani Pervinšek. Drugo mesto so si delile kar tri ekipe, v kateri so hodili in reševali naloge Mojca Žavbi, Jernej Tič, Sonja in Vladimir Andrejka, Veri, Mojca, Uroš in Mitja Beguš, Dare in Ajda Tič (Ajda ni hodila, se je pa pustila nositi, ampak tudi to šteje), Dragi, Karmen, Damjan in Zdravko Umek. Tretjega mesta pa so bili veseli Draga in Stane Pervinšek, Neli Tetičkovič in Teodor Čudovin.

Nagrada prvih treh mest so bile pohodne cule, v katerih so bile same dobrote. Cule pa so prejeli še najstarejša udeleženka pohoda Pavla Jeras, najstarejši udeleženec Milan Štolfa, sponzor Butik Resnik ter seveda gostja pohoda, letošnja dobitnica slalomskega kristalnega globusa, vedno nasmehana in simpatična Špela Pretnar. Sprva si je tudi ona želela udeležiti samega pohoda, toda žal ji čas in obveznosti tega niso dopuščali, saj je ob petih popoldne že morala oditi, ker je bila gostja večerne odaje Zoom na TV Slovenija. Krajši razgovor z gostjo je vodil predsednik društva, Marjan Štrukelj, v čudovitem vzdušju. Simpatična Špela je bila zelo presenečena nad našim darilom - sliko Štefana Cerarja ter seveda culo. V spomin pa je društvu pustila svoje tekmovalne smučarske čevlje znamke Rossignol, za katere se bo v pisarni društva gotovo našlo primerno mesto. Zvedeli pa smo tudi, da Špela ni bila prvič v Krašnji, kar verjetno pomeni, da se še kdaj vidimo.

Za mnenje pohoda in vsega ostalega, kar spada poleg, pa smo povprašali nekaj udeležencev:

Pavla Jeras je povedala, da je bilo vreme ravno prav primerno za hojo - ni bilo ne hladno ne vroče. Tudi izbrana pot se ji je

Pri vas sem bila lahko sproščena

zdelo prava, primerna za vsakogar. Največ težav pri nalogah pa je povzročala tista o vrstah tekstila. Poudarila je, da je druženje tisto, kar jo vleče, zato se pohodov udeležuje prav vsako leto. In pri tem bo tudi ostala.

Milan Štolfa je povedal, da je hodil počasi, z užitkom. Če mu bo zdravje naklonjeno, se bo udeležil pohoda tudi naslednjo pomlad. Cula pa je bila zelo težka, je še rekel na koncu.

Saša Kosten se je pohoda udeležila z družino že drugič in dve urici prijetnega

sprehoda po gozdovih sta minili mimo-grede. Prepričana pa je, da so vse naloge rešili prav, žal pa končni rezultat tega ni pokazal.

Urša Kos se je pohoda udeležila prvič, družbo pa ji je delal tudi pes, ki je našel prav vsako lužo. Utrujena ni bila, saj je bil pohod krajši, kot je pričakovala.

Mojca Žavbi je preživela to nedeljsko popoldne na prijeten in zabaven način. Še prijetnejše in zabavnejše pa bo, ko bodo odprli nagradno culo, v kateri so same dobrote.

Ponosni smo nate, Špela

Prijetne okoliške stezice in veliko zapletenih nalog, ki so jih pohodniki veselo izpolnjevali

Dragi Pervinšek je bila vseč smer pohoda in v Planjavi je bila šele drugič. Zdi se ji, da bi bila lahko pot malce daljša. In tudi njena ekipa je imela največ težav pri reševanju vrst tekstila.

Dejan Ličen je prvič hodil po tem terenu, ki se mu je zdel zanimiv, saj sedaj pozna še eno pot do Limbarske gore. Navodila nalog so bila zelo dobra in jasna.

Tudi **Špela Pretnar** je povedala nekaj besed. Pravi, da ji je Krašnja zelo všeč, še posebej pa ji je všeč, ker pri sprejemu ni bilo nobenega protokolarnega postopka. Vse je bilo sproščeno in zabavno. Pravi pa, da si po končani smučarski sezoni, po vsem tem naporu želi umika v zasebnost s svojimi domačimi in prijatelji.

Alenka Lavrič

Predavanje o prvi pomoči

PREDAVANJE NA TEMO PRVA POMOČ

Nuditi pomoč ponesrečenim je lepa gesta, moralna obveznost, še zlasti če si v gorah, tako kot mi planinci. Vse preveč nesreč se dogaja, tudi gore niso izjema in zato je naša obveznost, da pomagamo ponesrečenim v gorah, saj tako tudi sami lahko upamo, da bo nam kdo pomagal, ko bomo pomoči potrebni. V planinskem društvu Blagovica se zavedamo, da se nam lahko na pohodih zgodi marsikaj, tako prijetne stvari, kot tudi neprijetne, in med te nesreča zagotovo sodi, zato se je vodniško-izletniški odsek PD Blagovica odločil, da organizira predavanje na temo Prva pomoč. Prijazna medicinska sestra Irma Markovšek se je odzvala na našo željo in nam pripravila lep in poučen večer.

Po krajšem uvodu, po obrazložitvi, kaj sploh prva pomoč pomeni, smo se vsi predali poslušanju. Kdo je potreben prve pomoči, zakaj, kako mu jo nudimo, če je več ponesrečencev, komu najprej nudimo pomoč, katero rano je potrebno pred vsemi oskrbeti in katera lahko malo počaka, do tega, kakšne rane sploh obstajajo, oziroma kakšne rane poznamo. Tudi dve mali pekoči pikici, med katerima je nekajmilimetrski razmak, je lahko rana, rana od ugriza kače. Kaj pa žulj, najbolj pogost spremljevalec planincev, tudi to je rana. Tudi to smo zvedeli, kako malo je treba storiti, da se ta nadloga, ki ti pokvari še tako lepo turo, odpravi. Tako vneto smo poslušali, da bi si verjetno vsaka tovarišica želela imeti tako pridne učence. Ker pa same besede in teorija niso zadosti, nam je Irma tudi praktično prikazala, kako se rane oskrbi. Da lahko rane poviješ, rabiš povoj, torej v nahrbtnik sodi tudi komplet prve pomoči, zlasti pa trikotna

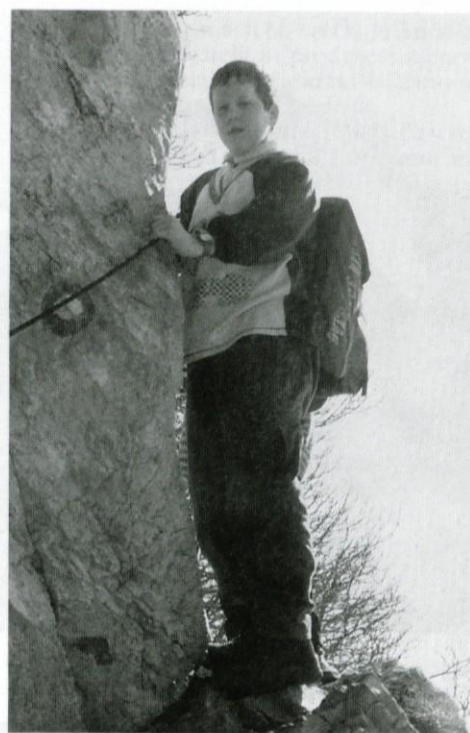
ruta ne sme manjkati, saj je le-ta zelo praktična. Ob vsem tem nam je govorila primere, kako se je treba znajti v naravi, ko ni opornic in drugih medicinskih pripomočkov. Naš najmlajši poslušalec Primož, član planinskega krožka, pa nam je služil za lutko, da ne rečem za "Ančko". Nismo ga napihovali in mu masirali srca, bil pa je zato kar nekajkrat povit in imobiliziran zaradi "polomljenih kosti". Po skoraj dveh urah smo ugotovili, da za prvo pomoč potrebujemo več časa in da bo treba takšno predavanje, mogoče celo kakšen tečaj ponoviti. Za konec smo razdelili še SOS obrazce, ki jih je natisnila GRS (gorska reševalna služba) in pa obrazec - akcija "varnost v gorah". Na prvem obrazcu se v primeru nesreče napiše kratko poročilo o ponesrečencu, nato pa gre nekdo po pomoč, saj se nemalokrat zgodi, da se zelo pomembni podatki pozabijo, v paniki in obupu pa je možno, da si niti kraja, kjer se je zgodila nezgoda, ne zapomnimo. V drugem obrazcu pa si zapišemo, kam gremo, katera bo naša rezervna pot in kdaj se vrnemo. Listek pustimo v predalu vozila, s tem pa omogočimo, da v primeru, da smo pogrešani, reševalci vedo, kje nas iskati. Oba obrazca naj bi bila v nahrbtniku vsakega planinca.

Hvala vsem, ki ste se udeležili predavanja, še posebna hvala pa medicinski sestri Irmi Markovšek za lepo pripravljeno predavanje. V upanju, da prve pomoči ne bomo nikdar potrebovali, da nam je ne bo treba nikdar nuditi, vas prav lepo pozdravljam.

PD Blagovica
Bojan Pustotnik

NANOS

Lep dan kliče in tudi nas mlade planince, ki hodimo skupaj že tretje leto, je priklical in nas povabil na čudovito pot na Nanos. Krožna pot, po strmi gor in po lažji, mimo cerkve Sv. Hieronima nazaj. To je bila za nas prava tura, saj so na sami poti varovala, jeklenice (zajle) in veriga. Plezanje po skalah, vse kar si planinec lahko le želi. Če pa si mladi planinec in še nisi v resnici videl, kaj pomenijo varovala, potem je pot še toliko bolj zanimiva. Ko smo naredili prve korake v strmino, je bilo vse bolj tiho kot pa glasno. Na vprašanje, kaj si predstavljajo za presenečenje, je le eden odgovoril, da se mu malo sanja. In te sanje so bile resnične. Danes se bomo prvič srečali z varovali. Kar naenkrat je bilo vprašanj, da je zmanjkovalo odgovorov. Pot v strmino je bila za nas kratka, saj smo vsi čakali, kdaj se bo začelo in kako to sploh je. Sonce nas je prijazno grelo proti prvi jeklenici, od tu dalje pa nas je spremljal še strahec, skrit nekje v nas. Premagali smo prvo jekle-

Proti Nanosu

nico, lepo preplezali prve skale, vse je potekalo normalno, le pogled nazaj v dolino nam je vzbujal malo strahu. Kaj kmalu smo bili na planem iz skal, na strmem travniku, kjer se plezalna pot konča. Zdaj so se prvi že oglašali, kdaj bodo spet skale in ali bo še kaj plezali. Navdušenje je bilo tako veliko, da je bila pot prekratka, vsaj plezalna. Ko smo prišli do kočice na Nanosu, smo pomalicali, po malici pa se zapodili v sneg, ki je bil še ob kočici. Ker čas hitro teče, smo se odpravili po grebenu proti cerkvi Sv. Hieronima, tam pa smo imeli analizo ture. Eni so priznali, da jih je bilo strah, drugi so se delali korenjake, vsi skupaj pa smo sklenili, da se na podobno pot še podamo. Po lažji poti so nas sami mladi planinci varno pripeljali do kombija, ki nas je čakal v dolini. Ker smo imeli v programu še ogled Predjamskega gradu, vendar smo zamudili ogled, smo se enoglasno odločili, da gremo k Mišu na pico. Ko so bili trebuščki polni, smo se odpeljali do Blagovice in ker nam je ostalo še malo časa, smo ga izkoristili z igranjem nogometa. Toda kje naj dobimo žogo? Naredili smo jo iz plastenke ledenega čaja in že smo tekali po igrišču. Ko je bil rezultat izenačen, so začeli prihajati prvi starši. Našega izleta, pohoda, plezanja in igranja je bilo konec. Konec za aprilski lep sončen dan. Še bodo lepi dnevi, ko nas bo narava poklicala, da pridemo k njej in se veselimo z njo, še se bomo srečevali na planinskih poteh, mogoče celo plezali skupaj, predvsem pa se bomo skupaj veselili.

Mladinski odsek PD Blagovica
Bojan Pustotnik

URŠLJA GORA

V Športnem društvu Krašnja je poleg ostalih dejavnosti izredno dejavna tudi pohodniška sekcija. Enkrat mesečno organiziramo pohode po hribovju oziroma gorstvu naše lepe dežele. Že kar lepo število osvojenih vrhov imamo v nogah in nikakor še ne mislimo odnehati, saj je pred nami še veliko tistih "neosvojenih".

V mesecu aprilu smo se podali na Uršljo goro, ki kraljuje na najvzhodnejšem delu Karavank nad Mežiško in Mislinjsko dolino. Zbrali smo se na običajnem mestu in se z najetim avtobusom odpeljali proti Koroški. Skozi Šoštanj nismo dihali – takšna so bila navodila. In preživeli. Tudi Ben, štirinožec, ki mu planinarjenje že prihaja v tace. Avtobus nas je brez težav pripeljal vse do 1086 metrov visokega Slemenca, kjer stoji Andrejev dom. Oskrbnik doma nas je že pričakal s kavo in čajem. Pozdravilo nas je tudi sonce. Pred nami je bila dobra ura udobne, nenaporne hoje po gozdnih cestah vse do Parka kralja Matjaža. Počitek. Seveda, potrebna je bila psihična priprava na "šus". Ko smo veselo zagrizli v strmino, so naša pljuča in srca pričela delovati s polno paro, kolona 36 planincev se je dodobra raztegnila. Mladi smo seveda "divjali", ostali pa so spotoma občudovali še teloh, ki nas je spremljal vse do vrha, vonjali pomlad, ki se je kar bohotila, in dihali, dihali, dihali. Premalo kisika? Vedno ga je premalo, kadar se vzpon noče in noče usmiliti. "Dirkači" smo vrh Uršlje gore dosegli v uri vzpona, nekateri malo kasneje. Ja, vzpon je bil resnično neusmiljen. Prvi pa je bil seveda Ben, ki je svoje lastnike pustil nekje spodaj, nato pa ni vohal druge možnosti, kot da se "prilepi" na katero od miz pri domu in upa, da se ga bo kdo usmilil s kakšnim grizljajem klobase.

Dom stoji na višini 1680 metrov n.v. tik pod vrhom Uršlje gore oziroma Plešivca z 1699 metri n.v., kjer stojita tudi križ in televizijski stolp. Ker je Uršlja gora nekako osamljeni vršac, je razgled z nje obširen na bližnjo in daljno okolico. Čisto blizu je Peca, pa Olševa, Raduha in ostali masiv Savinjskih Alp, ob dobri vidljivosti se vidijo tudi Julijci, pa Visoke Ture na avstrijski stra-

ni. Toda ta dan se nas vreme ni preveč usmililo, saj so ne vem od kod prilezli oblaki in ne vem iz katere luknje je pripihal veter ter vrtinčil ovčke na nebu ter zakrival tople sončne žarke ter onemogočal lepši razgled tja proti Alpam.

Poleg doma stoji tudi gotska cerkev Sv. Uršule iz leta 1602, ki so jo pred štiristo leti pričeli graditi mogočni koroški kmetje in jo s finančno pomočjo tedanjega škofa Hrena tudi dokončali. Cerkev je eno najvišjih ležečih svetišč v Sloveniji in celo v Evropi.

Ker vlaga in neusmiljene vremenske razmere na gori vidno uničujejo ter povzročajo propad kamenja in lesa, se domačini trudijo to preprečiti, toda delo gre bolj počasi, ker nimajo nobene konkretne finančne pomoči, cerkev pa ni zaščitena kot kulturni spomenik. Odprejo jo le nekajkrat letno, kot so jo tudi na ta dan. Notranjost cerkve smo uspeli videti le nekateri, ker nas je radovednost pripeljala do ključarja cerkve, ki pa je bil že namenjen nazaj v dolino. Vendar nam je prijazen možak s prijetnim koroškim naglasom z veseljem povedal nekaj o zgodovini cerkve.

Prvotno ime gore je Plešivec, izvor imena verjetno izhaja zaradi vršnega dela, ki je "plešast". Vsa ostala pobočja so porasla z gozdom. Po dograditvi omenjene cerkve so

goro preimenovali v Uršljo goro, nekateri ji rečejo tudi Urška, domačini pa samo Gora. Zanimiva pa je tudi legenda o Urški s Pohorja, ki se je s povodnim možem s Plešivca dogovorila o menjavi bivališča; povodni mož se je moral skupaj z jezerom z gore preseliti na Pohorje. Če jo želite prebrati, se boste morali povzpeli na Uršljo, v domu pa je vsem na očem obširen opis te legende.

Ko je ob 13. uri naš vodič Robin glasno napovedal odhod Rokovnjačev, je bil pred nami le še spust v dolino. Sprva ozka gozdna steza po vzhodnem pobočju gore je bila pravi "balzam" za kolena. Saj poznate tisto: gor trpijo pljuča in srce, dol pa noge. Po uri in pol "trpljenja", ki smo si ga lajšali z občudovanjem cvetoče pomladi, smo prišli do Poštarskega doma pod Plešivcem, ki stoji na gozdni jasi na višini 805 metrov na vzhodnem pobočju Kozjega hrbta. Ko smo se spuščali proti Poštarskemu domu, smo nekateri ugotavljali, da gremo verjetno kar proti Vrščicu, saj je tam edini Poštarski dom, ki smo ga poznali. Ampak Robin je že vedel, kam nas pelje, na Vrščič pa drugič, morda že kaj kmalu. Bena je bilo pri domu nujno potrebno skopati, saj si je ta navihaneč privoščil blatno kopal v edini luži na vsej poti. Gospod Boris, naš voznik avtobusa, bi ga sicer najverjetneje poslal kar peš čez hribe in doline proti Krašnji. Počitek se je prilegel, pa kakšna tekoča stvarca tudi. Kar naenkrat se je slišala pesem. Moški so ugotovili, da imajo vendarle nekaj posluha. Toda, ko se jim je pridružil še g. Boris, smo vedeli, da je naš odhod preložen za nedoločen čas. Toda tudi ta čas je potem prišel. Še kilometer ali dva pešačenja po maka-

damski cesti in že smo udobno sedeli na avtobusu.

Vožnja domov je bila prav udobna in zabavna. Glavna zabavljaja sta bila seveda izvrstno razpoloženi Robin in pa naš predsednik Marjan, ki je v "nekaj sto" besedah predstavil delo društva in naše načrte vsem tistim udeležencem pohoda, ki niso člani društva, teh pa je bilo kar nekaj. Na naših "osvajanjih" so dobrodošli prav vsi ljubitelji gora.

Da pa šofer Boris ni pozabil svojega glasu na Poštarskem domu, je še enkrat zapel – in to kako!!! Hkrati pa seveda obvladoval volan. Tako. Pa imamo še en vrh v nogah – Uršljo goro.

LJUBLJANSKI KINEMATOGRAFI

GREMO V KINO!

V maju in juniju se bo na platnu Kina Domžale zvrstilo kar nekaj zanimivih in že težko pričakovanih filmov. Med njimi smo tokrat za vas izbrali zgodovinski spektakel *Gladiator*, ki bo 18. maja, ko bo prišel na platna kina Domžale, doživel svojo evropsko premiero, in pa *Notting Hill*, romantično komedijo, ki so jo gledalci v naših kinih pričakovali že konec lanskega leta, a si jo bomo zaradi zapletov pri distribuciji lahko ogledali šele konec maja.

Poleg tega pa objavljamo še izžrebance nagradnega vprašanja iz prejšnje številke. To so: Aleksandra Dragar, Krašnja 35; Robert Dvornik, Prešernova c. 75, p. Radomlje in Katarina Keršič, V Zideh 13, p. Trojane, ki bodo obvestilo o nagradi prejeli po pošti.

GLADIATOR (*Gladiator*)

Epska drama režiserja Ridleyja Scotta je zgodba o vojskovodji, ki postane suženj, sužnju, ki postane gladiator in gladiatorju, ki se zoperstavi imperiju.

Zgodba je precej preprosta; Maksim (Russel Crowe) je najljubši general cesarja Marka Avrelija (Richard Harris). Ko vladar, ki si želi, da bi prav on zasedel njegov prestol, umre, ljubosumni Komod (Joaquin Phoenix) naroči umor Maxima in njegove družine. Maxim za las uide smrti, a je ujet in zasužnjen ter postane zmagoviti gladiator v areni. Njegova slava raste in ko pride v Rim, je trdno odločen, da bo maščeval smrt svoje žene in otrok z usmrtitvijo novega cesarja - Komoda. Pri tem ve, da lahko cesarjevo moč uniči le z voljo ljudstva, ki pa jo bo pridobil le, če bo postal največji junak v imperiju.

Film je v mnogočem podoben Quo vadisu in njemu podobnim spektaklom, ki jih Hollywood ni ponudil že več kot štirideset let, a vendar se loči od svojih zgledov po brutalnosti, ki preseže vse prejšnje filme o Rimu in ne prikazuje kristjanov ter ne vsebuje prizorov orgij.

Prizori v areni niso bili posneti v rimskem koloseju, temveč na Malti, kamor se je režiser Ridley Scott odpravil, da bi zgradil posnetek najslavnejšega rimskega simbola. Pri tem si je precej pomagal tudi z računalniško grafikom in tako ustvaril po mnenju kritikov najuspešnejšo rekonstrukcijo antičnega Rima na filmskem platnu doslej. O velikosti projekta, ki pa še zdaleč ni bil najdražji, priča podatek, da je na snemanju sodelovalo preko 20.000 statistov.

NOTTING HILL (*Notting Hill*)

High Grant v filmu igra Williama Thackerja, lastnika neuspešne knjigarne v središču Notting Hilla. Njegovo življenje se

spremeni, ko v knjigarno vstopi Anna Scott (Julia Roberts), slavna filmska zvezda, in kupi knjigo. Ko si gre še vedno šokiran William iskat pijačo, se zaleti v svojo jutranjo stranko in jo polije s pomarančnim sokom. V zadregi jo povabi v svoje stanovanje in začne se njuna vihrava in nenavadna ljubezenska zgodba, ki neprestano menja prestave. Anna neprestano odhaja in se nato zopet vrača v Williamovo življenje, kar je predvsem zanj zelo boleče in ga pušča neutolažljivega. Njuni skupni trenutki pa so

polni komičnih situacij ob srečanju Anne z Williamovimi prijatelji in predvsem njegovim sostanovalcem, čudaškim Valižanom Spikom (Rhys Ifans).

Film režiserja Roberta Michella so vseskozi primerjali s Štirimi porokami in pogrebom, katerega scenarij in produkcija sta prav tako delo Richarda Curtisa in Duncan Kenworthyja. Vendar pa se *Notting Hill* razlikuje od Štirih porok po tem, da ne temelji na pomembnih družabnih dogodkih brez primesi realnega življenja, temveč vsebuje čisto vsakdanjo ljubezensko zvezo, le da gre za najbolj slavno žensko na svetu in povsem običajnega moškega.

NAGRADNO VPRAŠANJE:

Kateri izmed glavnih igralcev v filmu *Notting Hill* je imel glavno vlogo tudi v Štirih porokah in pogrebu?

Svoje odgovore pošiljate na dopisnici na naslov: **Rokovnjač, Gremo v kino!**, Lukovica 46, 1225 Lukovica, do 5. junija 2000. Trem izžrebancem bodo Ljubljanski kinematografi podarili po dve vstopnici za ogled poljubne filmske predstave v Kinu Domžale.

DIODE ZNOVA S SIDDHARTO

V soboto, 22. aprila, so ponovno nastopili mladi fantje iz skupine Diode, tokrat v družbi s Siddharto in Laro Baruco. Koncert je bil v Celju, na sejmišču Golovec.

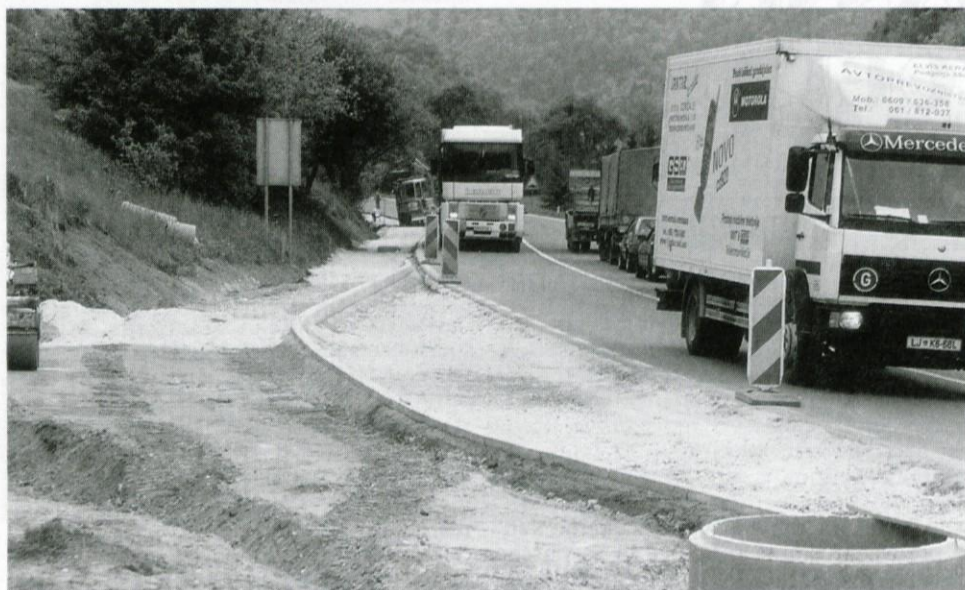
Koncert so začeli Giljotina iz Celja, lokalni heavy-metalci, ki pa očitno na domačih tleh nimajo preveč oboževalcev, ali pa je bil za njih nastop ob 20. uri le nekoliko prezgodaj. Po skoraj 45 minutah »žaganja« se je nabralo tudi kar nekaj gledalcev, na odru pa so Celjane zamenjali Diode. Kot ponavadi so začeli z uspešnico *Whiskey In The Jar*, nato so zaigrali še nekaj rockerskih uspešnic, ki so med publiko vnesle nekaj več energije. Diode seveda niso izpustili priložnosti, da celjski publiko predstavijo tudi svoji dve pesmi *Moja mala* in *Nuša*. V dvoranu so privabili tudi del gledalcev, ki so pred tem zunaj čakali na »zvezde večera«, skupino Siddharta.

Po nastopu skupine Diode so na oder prišli Mariborčani *Shit Happens*, ki jih že poznamo z Domžalskega koncerta, odigrali pa so zelo podoben repertoar kot v Domžalah. Publika je bila takrat že precej dobro razpoložena, fantje na odru pa so s pesmimi skupin *Faith No More*, *Bon Jovi*, *Billyja Idola*... to vzdušje le še stopnjevali. Po njihovem nastopu se je na odru pojavila prva od medijsko znanih nastopajočih, Lara Baruca. Zapela je večino pesmi s plošče *Kar ne piše*, med njimi *Lutka*, *Ti si se bal*, *Oaza dneva*..., publika pa je že težko čakala skupino Siddharta. Le-ta se jim je dodobra oddolžila za dolgo čakanje in s skoraj dve uri dolgim nastopom in zaigranimi uspešnicami s prve plošče *ID*, nekaj še ne izdanimi novimi pesmimi in par priredbami.

Fantje iz skupine Diode s tem še niso zaključili serije gostovanj po Sloveniji, saj jih v Novem mestu v soboto, 6. maja, čaka nov koncert.

Izzy

LETEČI REPORTER

Gradnja ukrepa pri Kompoljah

Drvarjenje se končuje

Pridni ljudje so prijeli za delo

Lepo je vrh gora

Gasilci sodelujejo na vseh prireditvah

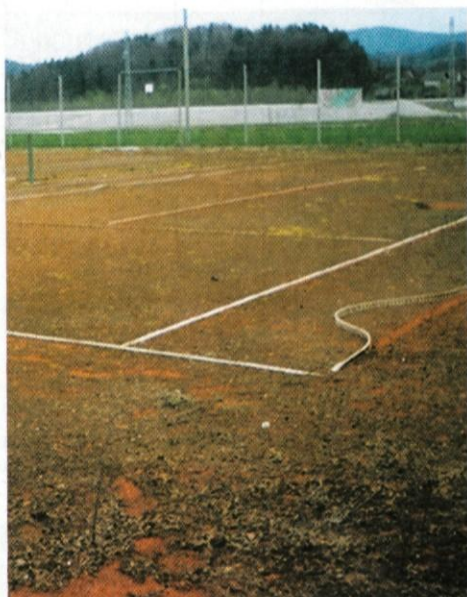
LETEČI REPORTER

Zlatopoljski športniki so izvlekli neverjetne količine

Tudi kože so tu

Lastnik je pozabil, da igrišča prinašajo denar

Prodamo

Odstraniti moramo vso nesnago

Okras lepi naravi

ZEMLJA KLIČE

Nežno zvonijo zvonovi zemlje,
vabijo, kličejo; zdaj bo pomlad!
Tiho odzvanjata gozd in polje, vse se
prebuja brez mej in pregrad.

Tenko prisluhni sejalec, orač,
v zemlji že klije, šumi in brsti,
roko podaj ji, jo dvigni, zrahljaj,
ob letu ti zopet sad obrodi.

E. P.

DOBRA BESEDA

Dobra beseda
je sonce,
dobra beseda,
je luč,
roznata pot
do ljubezni,
je do zaupanja
ključ.

Dobra beseda
je hrana,
dobra beseda
je kruh,
vsem zaželena,
vedno iskana,
če zanjo človek
ni gluha.

Dobra beseda
je sreča,
je razumevanja
vir,
v noči je zvezda
blesteča,
je končno spet najdeni
mir.

LJUBEZEN JE TU

Ljubezen je tako lepa in čudovita,
ljubezen je tu med nami in skrita,
ljubezen si ti in tebe želeti.
Ljubezen je s tabo biti in tebe imeti.

Ljubezen je vsak nov dan,
sveže jutro in čakanje zaman.
Ljubezen so tvoje zelene oči
in dolge neprespane noči.
Ljubezen je tu, a kje si ti... tebe ni.

Ljubezen je to, kar ti življenje ponuja,
morda je zato kriva pomlad, ki se
počasi prebuja.
Ljubezen je tu, a kje si ti... tebe ni,
morda je zato kriv zrak, ki je prepojen
z vonjem po ljubezni.

Ljubezen je noč, ko se shladi,
ko se moje telo zraven tvojega zbudi.
Ljubezen je, ko preprečiš soncu sijaj
in ko se sprašujem zakaj, zakaj.

Ljubezen je tu, a kje si ti,
ljubezen večna čaka, a tebe ni.

V. Nadj

PUČKO
 CEMENTNI IZDELKI
d.o.o.

IZDELUJEMO:

- cvetlična korita, fontane
- elemente za ograje
- elemente za brežine
- tlakovce, plošče
- robnike
- tople grede, kompostnike
- kamine, umivalnike
- mulde, galanterijo

NUDIMO TUDI MONTAŽO ZA TLAKOVCE,
ROBNIKE IN OGRAJE

1225 Lukovica, Vrba 7, tel. 061/735 408

ZAHVALA

V oseminosemdeset letu starosti
nas je zapustila naša draga mama,
stara mama, prababica in teta

MARIJA GORIŠEK

s Trojan

Iskrena hvala vsem sorodnikom,
sosedom, prijateljem in znancem
za izrečeno pisno in ustno
sožalje, darovano cvetje, sveče,
darove za cerkev in spremstvo
na njeni zadnji poti. Hvala
gospodu župniku za lep
pogrebni obred, gospodu
Goričanu za poslovilne besede,
cerkvenim pevcem in moškemu
pevskemu zboru LIPA za lepo
zapete žalostinke. Posebna
zahvala patronažni sestri Irmi
Markovšek, ki nam je bila v
veliko oporo in tolažbo ob njeni
hudi boleznici.

Vsem še enkrat hvala
družini Gorišek in Smrkolj

V TEMI IŠČEM SI STEZO

Oblak mi zagrnil pogled je v nebo,
v temi iščem si stezo,
kje si mi deklica ti,
kje so mi tvoje zlate oči.

V duši mi je težko,
v temi iščem si stezo,
neprijetna mi je noč,
ko pri tebi iščem si pomoč.

Beseda tvoja zaživi,
na nebu zvezda zažari,
kje zvezda si srebrna,
kje zlato oko in jasno nebo.

Sonce naju bo obsijalo,
v temi oko mi bo ostalo,
ljubezen napolnila bo srce,
v temi ostale bodo mi steze.

Naj sonce mi posije,
naj prodre v črno noč,
ti podajaš mi roko,
ki od mene vzela si slovo.

Viktor Dobravec

OPTIK
Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale
tel.: 061 / 714 - 006

TROJANE d.d.

KJER SO DOMA SLASTNI TROJANSKI KROFI

Trojane eno od redkih gostišč iz tradicije dobre stare gostilne.

Ob evropski prometni žili Dunaj-Trst, je leta 1859 zrasla za tisti čas mogočna Konškova gostilna s prenočišči, v kateri se je vsakdo rad ustavil. Že leta 1913 je skozi Trojane vozil redni avtobus.

Posodobljeno in razširjeno gostišče Trojane je kos tudi današnjemu prometu, ob vsem tem pa je ohranilo nekdanjo domačnost, sloves dobre kuhinje in počivališča.

Prijazna postrežba, prijeten ambient in pestra izbira odličnih domačih jedi, polnijo gostišče ob vsakem času. Kako tudi ne? Saj so nosilci znaka SQ, kar pomeni slovensko kvaliteto za proizvode in gostinske storitve.

Od vseh dobrot pa prav zagotovo najbolj slovijo slastni trojanski krofi. Njihova priljubljenost ni naključje; še vedno jih delajo ročno po starem hišnem receptu.

Gostišče ponuja manjše gostinske sobe v stari gostilni in večje v novih restavracijskih objektih. V poletnem času je najprijetneje pod veliko platneno streho na terasi, kjer se odpira pogled na Zasavsko hribovje in prelepo predalpsko gričevje, kjer so zrasle tudi Trojane.

Tudi ob novi avtocesti bodo Trojane ostale mikavno počivališče z domačnostjo, ki je zlepa ne premore kak sodoben obcestni objekt.

